

“delialona nerede?”

edward başını çevirip ewan’ı gördüğünde, genç adam çaresizdir, saatlerdir delialona arıyordu, yoktur, yok olmuştur, kimse nerede bilmiyorken sonunda babasına bile sormuştu, artık ne yapsa bilmiyordu, edward beynini deşecekti ve işte tam o anda edward yumruğunu kaldırıp ewan’ın suratını dağıtacakken onları gören wusla aralarına atlar

“edward ne yapıyorsun!?”

“KIZIMIN NEREDE OLDUĞUNU SORUYOR! BİR TEK SORSA İYİ O YARIM BEYNİNDEN NELER GEÇİYOR BİLİYOR MUSUN SEN-EVRENİ UNUTTURACAĞIM SANA CRASH!”

wusla dehşetle ewan’a dönerken genç adam açıklamak istemiyordu, şimdi olmaması gerekiyordu, dehşetle edward’a bakarak tekrar wusla’ya dönerken az önceki kadın şimdi *anne* olmuştur, ewan yüzünü buruşturarak bir adım geri atar

“cehennemde yanacağım-“

“ÖNCE BEN SENİ YAKACAĞIM GEL BURAYA!”

wusla edward’ın önünden çekilirken ewan gözleri büyüyerek arkasını döner ve bir koşu patlatırken koridorun köşesinden dönen delialonanın üzerine düşer, genç kız feryat ederek ewan’ı yakalarken babası genç adamı ensesinden tuttuğu gibi kaldırır ve suratına bir tane patlatırken delialona ellerini ağzına kapatıyordu, ewan çenesini tutarak duvara yaslanırken edward yumruğunu sıvazlıyor, kızına döner

“seni arıyordu!”

delialonanın gözleri büyürken dehşetle ewan’a bakar

“SORACAK BAŞKA KİMSE BULAMADIN MI!?”

“HERKESE SORDUM-NERDESİN SEN!?”

delialona derhal kem kümlerken edward’ın da ilgisi bir anda o soruya kaymıştı, delia çaresizce annesine bakıyordu wusla gözlerini devirerek üçünün yanına gelir ve edwardı iterek kızının koluna girip uzaklaşırken arkada kalan iki adam da onların arkasından bakıyordu, ewan göz ucuyla edward’a bakıp bir an sonra ona dönen bakışlarla derhal olduğu yerden fırlarken edward yumruğunu sıkarak kaptan *oreon*’da *kız bırakmadım crash*’in arkasından bakar...

---

sienna ilerde öpüşen charlize ve normanı izliyorken ağzı açık, elindeki kalem neredeyse düşecektir, bir an sonra ilerde dorian ve james’i görürken kalem intihar eder, sienna şokla izliyorken biri eğilerek kalemi alır, ona geri verirken sienna gözlerini manzaradan kopartarak ona döner, antonioyu görünce kıpkırmızı olurken genç adam gülümser

“bir bayan için oldukça uyarıcı bir görüntü olmalı..”

sienna bir şey diyemezken sadece başını sallar, yalan imkansızdır, antonio gülümserken mırıldanır

“karım bana birkaç şey öğretti, ama öncesinde de oldukça çapkın bir adamdım.. çapkın demesek de, hanımları tavlamaı bilirdim.. istediğim zaman..”

sienna iç çekerken magazin haberlerini hatırlıyor, cevaplar

“biliyorum..”

antonio gülerken konuşur

“güzel günlerdi evet.. masaya girince çapkınlık arada sırada izin verilen bir kavram oldu..”

sienna ona bakarken pierce arkasından bir hışımla geçer, sienna antonioya saklanırken antonio pierce’in kızgınlığını hissetmiş, ama bu tamamen yanlış şeylere sevk olmuşken kollarına giren kadına

eğilir, onun dudaklarını örterken sienna zayıf, ona tutunur, kalem tekrar intihar ederken antonio genç kadını incecik belinden kendine çeker, sienna en zengin öpüşle inlerken onun boynunu tutar..

SOUNDTRACK ASHLEY TISDALE – HE SAID, SHE SAID

---

james kapıyı çarparak tekrar üst lobiye girerken konuşur

“evren başkanın bugün tecavüze uğradı! ikinci defa!”

“birinci ne zamandı-“

“loret! ne zaman tutkulansalar bana saldırmak zorundalar mı?!”

opal hafifçe gülerken cevaplar

“ben mi saldırayım?”

james ‘istemiyorum!’ diye bağırırken konuşur

“pierce çok kızdı-“

“pierce’a ne?”

“*dorian* bana saldırdı..”

opal oyylarken james yaa diyordur, opal sorar

“sen cevap verdin mi?”

“nasıl vermezdim-“

“james bittin-“

“sağol-“

“gerçekten bittin.. pierce kıskanınca korkunç olur..”

“bilmiyorum sanki, sağol..”

opal gülerken james ona vurur, opal owlarken james dişlerini gıcırdatır..

---

delora jason’ı masasına atarken genç adam gülüyordur

“ölmüyorum diye beni oradan oraya atamazsın..”

“ah öyle bir atarım ki..”

delora genç adama saldırırken jason üzerindeki bedeni tutuyor, onun istediği gibi onu öpüyorken bir an sonra bacaklarının arasındaki eli hissettiğinde hırıldayarak delorayla beraber kalkar, genç kadın nefesi kesilerek döndürüldüğünü hissediyor, birazdan kendi sırtı masaya değerken jason elini kaldırır, tekrar indirdiğinde ikisi de çırılçıplakken delora bir çığlık atar, jason gülümserken delora inleyerek genç adamı kendine çeker-ama hemen sonra iter ve suratına bakar

“hamile falan bırakmayacaksın umarım!”

“küçük bir tanrıçan olsun istemez misin delora?”

delora dehşetle üzerindeki tanrıya bakarken biraz sonra gözlerini kısarak gülümser

“muhteşemsin..”

“karımdan öğrendim..”

ve rüzgarların tanrısı, genç kızların ateşi jason sinclair tekrar deloraya eğilirken genç kadın içine dolan rüzgarla bir feryat koparır, jason onun sesiyle ne kadar sert olduğunu anlarken bir anda savunmasız bir kulunun ellerinin altında olduğunu fark eder ve tanrılığın ne demek olduğu hiç

umulmadık bir şekilde genç adamın suratına çarparken delora başını geriye atmış, zevkle küçük sesler çıkarıyordu, jason'ın her dokunuşu, her hareketi onu zevkten zevke sürüklüyorken jason gülümseyerek genç kadının açılan boynuna üfler, delora tenine değen esintiyle inleyerek gelirken jason altındaki vücudun kendini tamamen ona vermesiyle boşalmaktan çok farklı, tanrısal bir tatminle gözlerini kapatır..

---

charlize normanı geri itip dikleşirken ilerdeki kocasını o hava olacak kızla görünce tepesi atar, norman da oylarken charlize elektrik yayıyordu, norman konuşur

“sen de beni öptün tatlım, öpmekten fazlasını yaptın hatta, orgazma rağmen bu kadar düşünmem tamamen senin tanrıçasal mucizeliğinden-“
“sus.”

norman susarken charlize onu geçerek koridora girer, pierce da koridora girmiştir, onun üzerine yürüyerek onu kısıtırken konuşur

“antonio biriyle yattı mı?”

“hayır, ama o kıızı öpüyor,-“ pierce eğilerek onu sustururken charlize kendini ona bastırır, pierce onu kıvrımlı vücudundan kendine çekerken charlize inleyerek elini geri, duvara bastırır, parmakları tablolar dokunurken sola kayar, bir kapıyı bulurken açarak içeri girer, pierce onu döndürerek ordaki duvara yapıştırırken charlize inleyerek kapıyı çarpar, kapatırken konuşur

“antonio ofiste seks yapamazsın demedi-“

“ne zamandır antoniyoyu dinliyorsun-“ charlize yırtılan gömleğinin sesine gülümserken cevaplar

“işime geldiğinden beri..” pierce sırtarak onun sütyenine uzanır, çözerken konuşur

“çok ihtiyacın var sanki-“ charlize onun başını göğsüne indirirken susturur, gözleri kapalı, belini onun beline iterken elleri genç adamın saçlarında, onu daha da aşağı iterken pierce onun eteğini sıyırır, charlize bir bacağını onun omzundan atarken pierce onun bacağını öpüyor, hafifçe ısırırken genç kadın feryat eder, kollarını kaldırarak duvara tutunurken gözlerini açar, masada oturan calisle gözgöze gelirken nefesi kesilir..

---

latty gülümseyerek sonunda odasından çıkıyorken elini uzatmaya karar verdiği saçlarından geçirir, kahverengi dalgalar usulca genç kadının omuzlarından dökülürken kraliçe lobiye giden koridorda ilerliyordur, o sırada bir adet kızgın james kapıyı çarparak çıkarken döndüğü anda latty'i görünce uygunsuz bir şeyler söyler, latty kaşlarını kaldırırken james elini sallar

“sen de mi tecavüz edeceksin!?”

latty'nin gözleri büyürken james genç kadını tuttuğu gibi çevirir ve duvara bastırarak dudaklarına sahip olurken latty gözlerini sımsıkı kapatarak evren başkanının onu öpmesi gerçeğini o minnacık kalmış beynine yerleştirmeye çalışıyordu, minnacık beyin biraz sonra kraliçenin eline bir emir gönderip james'in sapsarı saçlarının arasından girip onu tutması gerektiğini söylemiş, latty söz dinleyerek aynen uygulamışken james genç kadının alt dudağını ısırır, latty acıyla inleyerek diline dokunan kanın tadını alırken james genç kadının dilindeki ve dudağındaki azıcık kanı da emerek geri çekilir ve sağına dönerek onları izleyen opal'e bakar

“pierce ve ben yokuz. başınızın çaresine bakın..”

opal peki diyerek kollarını kavuştururken latty dehşetle genç kadına bakıyordu, opal hafifçe gülümser ve arkasını dönüp koridorda uzaklaşırken latty duvara tutunarak dengesini bulur, dili alt dudağında dolaşıyorken dizleri titreyerek yürümeye çalışır..

---

charlize göğsü hızla inip kalkıyor, ona bakıyorken pierce'ın çamaşırını çektiğini hissederken inler, pierce onun tenine gülümsüyorken charlize calisin mavi gözlerinde, parmakları yukardaki bir tablonun çerçevesinde, hiçbir şey düşünmiyorken pierce'ın dişlerini hissettiğinde hafif bir çığlıkla başını aşağı indirir, onu saçlarından çekerek yukarı alırken pierce ona bakar, charlize susmasını söylerken onu yakasından kendine çeker, pierce onu elleriyle sıkıyor, boşverirken charlize onu tüm gücüyle öpüyor, başını tutuyorken pierce'ın kemerini açar, elleri çalışmaya devam ediyorken gözlerini açar, calis iskemlesinde kıpırdamamış, onu izlemeye devam ediyorken charlize pierce'ın dudağını hafifçe ısırır, sonra başını çevirerek onun tenine fısıldar

“myrayı bul..”

pierce efendim diye gerilerken charlize ona bakar, gözleri dolu, konuşur

“yapamam..”

“nasıl yapamazsın?!” charlize elini sallar, genç adamı giydirirken kapıyı açar, onu döndürür ve dışarı atarken konuşur

“myrayı bul, bundan büyük armağan veremem-“ kapıyı kapatırken dönerek calise bakar, yürürken konuşur

“nasıl bir ödün verdiğimden haberin yok, profesyonel çıksan iyi olur..”

ve elini savurur, masa kenara uçarken calis ona bakar, charlize onun kucağına otururken calis ellerini kaldırarak onun bacaklarına koyar, gerileterek onun yuvarlak ve muhteşem kalçasında tutarken genç kadını kaldırır, kendine eğerken charlize onun sertliğine bastırır, o anda dudaklarına da saldıırken calis üzerindeki kaplanı kendine çeker..

---

delora eteğini çekiştirerek jason’ın ofisinden çıkarken suratında aptal bir gülümseme vardır, gömleğinin düğmelerini kontrol etmek için başını eğdiğinde solundan ewan sağından da latty genç kadının kollarına yapıştığında delora çığlığı basar

“DELİ MİSİNİZ SİZ?!”

“edward beni öldürecek!”

“opal’i öpmek istiyorum!”

latty’nin feryadıyla delora ve ewan put kesilerek ona bakarken latty dehşet içindedir

“LEZBİYEN MİYİM BEN-OLAMAM AZ ÖNCE CONRAD’LA YATTIM-“

“NE YAPTIN!?”

latty ewan’a dönerek elini kaldırır

“EDWARD SENİ NEDEN ÖLDÜRMEK İSTİYOR DİYE SORARIM!”

“BEN DE CEVAPLAMAM!”

delora ikisinin arasında gözlerini deviriyorken iki aptalı da kendinden iter

“sen, lezbiyen kraliçe..”

latty hey!lerken delora sırtır

“arkana bak..”

latty gözleri büyüyerek yavaşça arkasını döner ve opal’i yine kollarını kavuşturmuş bir şekilde ona bakar gördüğünde yutkunur-

“ben ewan’ın ifadesini almaya gidiyorum-görüşürüz opal..”

opal deloraya başıyla selam verip tekrar latty’e döner

“beni her öpmek isteyen lezbiyen olsaydı dünyada kimse çiftleşemezdi latty..”

latty küçücük bir ses çıkarırken opal bu sefer gerçekten gülümser, latty’nin dudakları aralanırken

opal genç kraliçeye bir adım atarak tam karşısında duruyor, biri kahverengi, diğeri sarı iki genç kadın bütün zerafetleriyle birbirine bakıyorken opal dudaklarını ıslatarak latty’e uzanır ve dudaklarını kapatırken latty gözlerini kapatarak opal’in kolunu tutar, ikisi de dudaklarını aralayacakları anda arkalarından şiddetli bir küfür duyarlar ve anında ayrılırlarken küfrün sahibi eidan yumruğunu ağzına bastırmış, faltaşı gibi gözlerle önündeki kadınlara bakıyordur, latty elini yüzüne kapatırken opal su kırana göz kırpar, latty’nin de kolunu hafifçe sıvazlayıp arkasını dönerken latty inliyor, eidan cennete düşüşüne şükrediyordur...

---

calis genç kadının saçlarına elini sokarken charlize onu geri eğer, sert iskemle sanki kuş tüyü, gerileyerek yataylaşırken calis mırıldanır

“profesyonel tanrıça gibisi yok sanırım-“ charlize onun üzerinde, dizleri üzerinde duruyor, saçları genç adama düşüyorken cevaplar

“nasıl olduğumu tahmin bile edemezsin.. aresin dişi formuyum ben calis..”

ve onun çenesini ısırırken calis boynunu gerer, charlize’in elleri onun gömleğini açıyorken pantolon kendi kendine açılır, charlize fısıldar

“farklısın.. binanın yarısı beni istiyor, ama sen farklısın.. iyi çıkarsan arada sırada sana uğrarım, enerjin farklı..”

calis elini onun bacaklarının arkasından daha da yukarı çıkartır, eteğin altından parmakları k  loduna girerken fısıldar

“antonio ne der?”

charlize onun kulağını diliyle   ziyorken cevaplar

“tutku ve seks bana lazım.. biliyor..” tekrar ısıtırken calis onu sıkar, sonra ayağına kalkarken konuşur
“ni  anlandım.” charlize ona bakarken sorar

“ve?” calis hafifçe gülerken onu geri iter, charlize beliren bir yatağına düşerken dirsekleri üzerinde geriler, calis onun üzerine eğıilirken ilerler, charlize onun kıyafetlerini yok ederken beğenmiş, mırıldanır

“  anslı kadın kim? kısa bir ömrü olacak.. kedilerimi paylaşmayı sevmem..”

calis onun boynunu öpüyorken cevaplar

“cuslov.. ve ona dokunmak yok..”

charlize boynunu diğ  er tarafa açarken konuşur

“performansına bağlı..” calis onun tenine gülümserken gen  c kadının   ama  şırını çeker, charlize onun sakın parmaklarını üzerinde hissederken memnun bir nefes alır, calis onun dudaklarını örterken charlize onun sa  clarını sıkar, calis hızlanırken gen  c kadın onu sırtından kendine çeker..

---

charlize onu kendine çekerken içindeki calisle gülümser, gen  c adam konuşur

“g  l  msemen güzelmiş..”

charlize   yledir derken onu döndürür, üzerinde, devam eder

“orgazm suratımı g  rmen lazım..”

calis onu kendine daha da al  altırken charlize sihirli, ve bunu sonuna kadar kullanıyor, onu içinde sıkarken calis ilk defa kontrolü biraz kaybeder, ba  şını geri atarken charlize kaçışını kaldırır, eğıilerek onun g  ğ  s  n   ısıtırken calis inler, charlize ho  şlanmı  , bu *büyük* adamın boynunu elleri arasında tutarken kendini yükseltir, calis ona bakıyorken charlize fısıldar

“tehlikeli bir kadını  m, inan..”

ve onun boğazını tüm gücüyle sıkar, sonra al  çalırken calis kasılarak onun içine patlar, hava alamıyorken ellerini geri, yatağına vurur, büyük elleri yastığı sıkarken charlize onu izliyor, bir anda onun boynunu bırakır, calis korkunç bir sesle dönerek onu yatağına çevirir ve adeta mıhlarken charlize yatağın ba  şını tutarak onu kar  şılar, dudaklarını yakalarken calis onu yakalamış, bırakmıyorken, ikisi de inleyerek bo  şaldıklarında charlize memnun, konuşur

“evet, kesin geleceğim..”

calis gülerken onun boynunu öper..

“conraaaad-conradconrad!”

conrad takılmış plak ki  şisine döner ve onun sienna olduğunu görürken gen  c kadın ko  sar adımlarla ona yetişir, uzanıp dudaklarına yapı  şır, kocaman bir öpücük alıp geri çekilirken gülümser
“ya  şasın!”

conrad kaşlarını kaldırmış, pek mutlu olmuş genç kadına bakıyorken sienna onun göğsünü patpatlayarak uzaklaşır, conrad bir halt anlamamış, uçarak giden sienna'nın arkasından bakıyorken onun arkasından içeri giren latty'i ve uzun kahverengi dalgaları gördüğünde gülümser, latty aksak adımlarla o tarafa geliyorken conrad'ın koluna tutunur, genç adam derhal ciddileşirken genç kadının yüzünü tutarak kendine baktırır

“ne var? ne oldu?”

latty başını iki yana sallar

“iyiyim-değilim, yani iyiyim, ama önemli değil..”

“anlamıyorum-“

“ewan deliayla iş pişiriyor, herkes bizim yattığımızı biliyor ve ben opal'i öptüm.”

conrad'ın gözleri son duyulan kısımla büyürken latty başını sallıyordur, conrad sırtarak *hoholarken* latty onun koluna vurur

“öncekiler hiçbir şey ifade etmiyor mu?”

“crash'in kiminle iş pişirdiği *şu kadar* bile umrumda değil, ama delia'ya iyi bakar ve herkesin bizi bilmesine gelince, istersen inkar ederim-“

“hayır!”

conrad latty'nin atılışına irkilirken latty güler

“yani, gerek yok..sienna üzülmesin..”

conrad az önceki *yaşasın*'ın ne olduğunu şimdi anlarken gülerek başını sallar

“eh, her şey sienna için..”

latty *hıhımlarken* conrad genç kadını kolunun altına alarak yürümeye başlamış, şu opal hakkında biraz daha ayrıntılı bilgi isteyince göğsüne yumruğu yemiştir..

---

delora üst lobiye girdiğinde mutludur, karnı açıklıkla gurulduyordur, bugün mükemmel bir gündür, dorianı görürken awlar, o tarafa ilerlerken konuşur

“hala mı cezasısın?”

dorian evet derken delora eğilerek onun saçlarını düzeltir, mırıldanır

“james'le efsane oldunuz.. ben de istiyorum..”

dorian ona bir bakış atar, delora tatlı sesiyle *‘lütfen?’* derken dorian oyuncak değil, onu kafasından yakaladığı gibi kendine çeker, ateşten mağarasına alırken delora inleyerek onun göğsünü tutar, dorian tüm gücüyle onu öper, öper, genç kadının bir anda gelmesini sağlarken iterek onu bırakır, delora şok, gerilerken yutkunur, konuşur

“ve seni aramızda gezdiriyoruz.. evet.. para istesen zengindin..”

sersem sepelek dönerek uzaklaşırken dorian kızmış, masayı yakmayı düşünür..

---

ewan delora'nın karnının acıkmasıyla açıklamasını kısa kesmiş, delia olmadan tek kelime etmeyeceğini söylemişken kısa kesmesinin bir diğer sebebi de içinde bir yerin ona acı vermesidir.. genç adam kalbi mi, ciğerleri mi bilmiyorken lobiye girip dorian'ı gördüğünde acılarının sebebinin anlarken ateş kıran korkunç görünüyordur, her geçene saldıracak gibi bakıyorken ewan kendini ona teslim etmiş hizmetkarına gidip cezasının nasıl geçtiğini soracakken bir anda beyninde çakan bir imgeyle kaşlarını çatır ve dişlerini sıkarak dorian'a yaklaştığı anda genç adamı yakalarından tutup oturduğu yerden kaldırır

“james'e yaklaşmayacaksın demiştim.”

dorian da aynı öfkeyle ewan'ın gri gözlerine bakıyorken dişlerinin arasından konuşur

“canım yanıyordu..”

“ben daha çok canını yakarım marcell.”

dorian ewan'ın öfkesiyle gözlerini kapatırken beşinci element ateşin yakalarını bırakır, ama ateş onu bırakmazken ewan bileğini tutan ele bakar, o sırada dorian bir şeyler fısıldayarak kendini kaybederken ewan genç adamı kollarından tutarak kendine yaslar

“YARDIM!”

görevliler o tarafa koşturuyorken ewan ölü gibi kollarına yığılmış adamı tutmaya çalışıyordu..

SOUNDTRACK

ASHLEY TISDALE – SO MUCH FOR YOU

---

pierce tepesi atmış, inanamıyor, myranın nerde olduğunu düşünürken neden myraya yollandığı ayrı bir muammadır, ama o sırada james'i hatırlarken ahalayarak myranın olduğunu bildiği odanın kapısını açar, içeri girerken genç kadın duştan çıkmıştır, ona bakarken konuşur
"pierce? ne oldu?"
pierce ona bakıyor, kapıyı eliyle iterken kapı kapanır, myra gerilerken mırıldanır
"james bizi öldürür-"
"hiçbir şey yapamaz-"
"yapar, zaten hassas,-"
"myra, james şu anda seninle yukarda ortadaki masada seks yapsam bile bir şey demez, gayet oturur izler.. herkes hayvanlaşmaya başladı.."
myra yutkunurken duvara dayanmıştır, ona yürüyen adama bakarken fısıldar
"biz de mi hayvan olacağız?"
"olmamamız için bir sebep var mı? ideal dünyayı hatırlatırım-"
"hatırlatmasan daha iyi-" pierce gülümserken neden diye sorar, myra cevap veremezken onun yüzünü izliyordur, pierce onun önünde durmuş, ellerini onun iki tarafında duvara koyarken fısıldar
"charlize'le seks yapmak üzereydin.. onu soydum, bacaklarının arasına eğildim.."
myra ağzı aralanarak ona bakarken pierce diziyle onun bacaklarını birbirinden uzaklaştırır, fısıldar
"beni tuttu ve dışarı attı.. sana gelmemi söyledi.." myra zayıf, 'neden' derken pierce onun yeni sudan çıkmış, hala su kokan tenine burnunu yaklaştırırken mırıldanır
"bilmiyorum.. neden acaba?" myra gözleri kapalı, yutkunurken pierce bunu duymuş, onun ıslak boynunu öperken myra başını duvara dayar..

---

myra hızlı ve yüksek nefesler alıyor, başını diğer tarafa çevirirken pierce kapının kitlendiğini duyar, bu onun onayı olurken fısıldar
"bana karşı koyamıyorsun, değil mi?"
myra gözleri kapalı, cevaplar
"şımarma-" pierce sırtarak onun yanağının kenarını öperken cevaplar
"kadınlar benimle kocalarını aldatmaya bayılırlar.." myra gözlerini açarak ona bakarken pierce kaşını kaldırır, bir parmağı burnunun ucunu dokunurken myra ona bakar, konuşur
"amacın bana kendimi kötü hissettirmek mi?"
pierce hayır, asla derken cevaplar
"biraz ego tatmini diyelim.."
myra ona bakarken burnunu açar, yere bırakır ve onun üzerine yürürken konuşur
"benim egomu kim tatmin edecek?"
pierce bakışlarını aşağı indirir, sonra kaldırırken ellerini açar, üzerindeki yok olurken myra gülümser..

---

ikisi de birbirlerine bakıyorken myra fısıldar
"o kadar uzun zaman oldu ki-" pierce bildiğini fısıldarken myra onun gözlerine bakar, ona bir adım atarken ağzı aralık, heyecandan alev alev olmuş, gözleri yanıyor, konuşur
"julian,-" pierce ona eğilerek onu kendine çekerken myra başını ona kaldırır, dudakları ezilirken onun ılık bedenine değince inlemesini engelleyemez, pierce onu kavramış, döndürerek yürütürken myra geriliyor, yatağa gelince alçalır, pierce onun üzerine eğiliyorken myra onu başından yönlendirir, pierce gülerek elleri yatakta, onun göbeğini diliyle boydan boya çizerken kasların kasıldığını hissederek, myra başını yastığa bırakırken fısıldar
"ikinizi de alsam olmuyor mu?"
pierce onun belini ısıtırken konuşur
"ikimiz de aynıyız-"
"ikiyle çarpmak güzel olurdu-" pierce gülerek onun yüzünün üzerine gelmiş, onu öperken myra da onu kendine çeker, dudakları birleşirken pierce geri çekilerek fısıldar
"yanlış hatırlamıyorsam ben daha iyiydim, öyle demiştin-" myra onu tekrar kendine çekerken pierce gülerek onu ezer..

---

myra gülmeyi unutmuş, tüm dünyası nefeslerden oluşuyorken pierce da ciddileşmiştir, her gün gülerken onunla konuşan, şakalaşan adam şu anda sanki bu yaktan çıkınca ölecekmişçesine ona

odaklanmış, her noktasını öpüyor ve emiyorken myra yarın mosmor olacağından emindir, ama daha fazla dayanamazken inler, fısıldar

“pierce, lütfen-“

“pierce değil-“ myra ne diyeceğim, james mı derken pierce gülerek onun ağzını yan dönerek ısırır, myra ona vururken pierce fısıldar

“julian..”

myra onun dudaklarına ‘*julian, lütfen*’ diye fısıldarken pierce o noktada geleceğini düşünür, ona bakarken myra da gözlerini açarak ona bakar, zaman bir an dururken genç kadın yutkunur, pierce sessizce kendini ona iterken göz teması kopmaz, myra santim santim onu hissediyorken dudağını ısırır, gözlerini kapatırken pierce onu izliyordur, konuşur

“tam..”

myra başını sallarken pierce eğilerek onun dudaklarını örter, kendini geri çeker, tekrar iterken myra onu kendine çeker..

---

myra bir eli onun sırtında, diğeri yatakta, kocasıyla beraber yattığı yatakta, kokularını çarşafalara bulaştırıyorken umrunda değil, daha da fazlasını istiyorken yatak çok yumuşaktır, buna sinir olurken onu üzerinden iter, pierce ne oluyor derken myra onu çevirir, yere düşürürken üzerine çıkar, pierce owlarken gülerek onu kendine çeker, myra da gülümserken onu öper, pierce tekrar onu çevirirken kendini iter, myra değişik açıyla inlerken pierce onun seslerinden daha da sertleşiyor, yere tutunarak bir anda kendini ardı ardına, acımadan itmeye başlarken myra inleyerek kendini ona sunuyordur, her itişte myra daha da kaybederken pierce en sonunda kendini dibine kadar ona sokar, myra çığlık atarak kasılırken pierce onu omzundan kendine çekerek sımsıkı tutuyor, ona boşalırken yutkunur..

---

myra yumuşak bir zemine bırakıldığını hissederken gözlerini açar, pierce onu yatağa yatırıyor, gülümserken myra onun boynunu tutuyor, mmlar, mırıldanır

“sonrasında servis de var.. güzel..”

pierce gülerken onun yanına uzanır, genç kadını örterken myra üzerinde beliren çamaşırlarını hisseder, gözleri kapalı, başını yastığa yerleştirirken pierce onu izliyordur, konuşur

“james’i çok nadir kıskanırm, bilirsin..”

myra gözlerini açarken ona bakar, pierce gülümserken eğilerek onu dudaklarından öper, sonra kalkar ve kapıya giderken giyinmiş, açarak dışarı çıkar, arkasından kapatırken myra gözlerini kapatır..

SOUNDTRACK

MY CHEMICAL ROMANCE – YOU KNOW WHAT THEY DO TO GUYS LIKE US IN PRISON

“ikimiz ayrı araçlarla gideceğiz, sonra da şey yapacağız..”

scott ne? diye sorarken john ensesini kaşır

“bilmiyorum, unuttum-ve neden herkes her köşede tavşanlar gibi çiftleşirken biz çalışıyoruz?”

scott elindekileri bırakıp geriler

“bana dokunma.”

john sırtırken scott parmağını genç adama kaldırır

“ciddiyim black-“

john gülerek ellerini cebine sokar

“korkma ellen, güzel çocuksun, ama benim aklımda başka birisi var, sen kağıtlarınla öpüş..”

ve yerinden kalkıp scott’ın yanağından bir makas alarak ofisten çıkar, şöyle bir etrafına bakıp yönünü belirlerken karşısındaki ofisten aradığı hazine çıkar, john zihnindeki pusulasını bir köşeye atarak damien’a bakıyorken gülümser

“az önce cümle bile kuramadım, o kadar aklımdasın sevgilim..”

damien sırtıarak yoluna devam ederken john onun yanına gelmiştir, damien bir an ofiste bir şey unuttuğunu hatırlayarak geri dönerken john onun arkasından bakar, sonra gözlerini kısarak sırtır ve ensesini ovarak generalı takip ederek ofise girer ve kapıyı kapatır...

“aldım, ıkalım..”

john cıklayarak kapıyı kilitler

“çıkmalı..”

damien bakışlarını kapının kolundan çekip john’un mavi gözlerine bakarken elindeki kağıtları tekrar masaya koyar

“çıkılmazsak ne yapacağız?”

“bir şeyler..”

“ne gibi şeyler?”

“çok soru soruyorsun damien..”

ve john susturmanın tek çaresini dudaklarda bulurken damien genç adamı ensesinden tutarak ağzını açıyor, ikisi de yapayalnız oldukları ofiste kimseyi kafaya almalarına gerek kalmadan öpüşüyorken john genç adamı iterek masaya dayar, damien sarı saçları sıkarak john’un güzel kafasını geri çekerken gözlerinin içine bakıyordur

“sadece öpüşmekten fazlasını mı istiyorsun?”

“geç bile kaldık-“

“john...”

john dudaklarını yalayarak yutkunurken damien onu ölümden kurtarmış adamın gözlerine bakıyordur

“evet de..”

“evet..”

ve general onayını alarak john’un başını tekrar kendine çekerken ikisinin dudakları-dişleri-dilleri birbirine çarparak tadları buluşur..

---

damien john’u ensesinden tutarak duvara yapıştırırken göğsünü genç adamın sırtına yapıştırır, john duvara tutunarak gülüyorken konuşur

“bunu hep ben yaparım diye düşünüyordum..”

“evrenin yarısı da benim katil olduğumu düşünüyordu, ama dışardayım değil mi?”

john harika bir noktaya parmak bastığını söylerken damien sırtıarak parmak basacak başka noktaların olup olmadığını sorar, john dudağını ısırarak sırtıyla damien’ı iter ve dönerek generalı yakalarından tuttuğu gibi duvara yapıştırırken bu sefer ikisi yüz yüzedir, john önündeki adamın yüzüne, omuzlarına ve pantolonundan görünen kabartısına bakarken başını iki yana sallar

“askerinize laf geçiremiyor gibisiniz general..”

damien bunun üzerine içten bir kahkaha atarken john gülümser ve uzanarak genç adamın dudaklarını kapatırken eli yavaşça söz dinlemeyen askerin üzerinde dolaşıyordur, damien genç adamın ensesini sıkıldığında john da aynı anda onu avuçlar ve ikisi de inlerken john dudaklarını kopararak genç adama bakar

“orduda kaç askerini becerdin?”

“hiçbirini..”

john kaşını kaldırırken damien sırtır

“bir general kimseyi becermez ajan black, karşındaki *becerilir*.”

joh uğğlarken damien uzanarak sarışın adamın alt dudağını ısıtır ve geri iterken konuşur

“sohbet mi etmek istiyorsun?”

“ne zaman susacaksın diye bekliyorum..”

damien dudaklarını hayali bir fermuarla kapatırken john gülümser ve kemerini açarak duvara dayanmış genç adama ilerlerken damien kaşını kaldırır...

---

john tekrar duvara atılmaya izin verirken bu sefer kumaşlardan kurtulmuş tenler birbirine değiyordur, damien john’un kalçasına kendini bastırıp eliyle önünden dolaşarak sertliğini kavrarken genç adamın boynuna mırıldanır

“böyle olmamız seni rahatsız ediyor mu?”

“ben istedim, değil mi?”

“genel olarak değil, benim seni duvara yaslamış olmam..”

“elindeki şey ne diyor?”

damien elindeki şeyi sıkarak önündeki adamı inletirken ensesini ısırır ve ikinci bir inleme alırken yavaşça geri çekilir ve kendini john'a hizalarken sarışın adam başını ona çevirir, damien masmavi gözlere bakıyorken john sırtarak tekrar önüne döner ve o anda damien'in acımadan içine girdiğini hissederken küfrederek duvarı yumruklar...

---

damien kendini çekerek daracık boşluğa tekrar itiyorken john hırıldayarak elini arkaya atar ve damien'in ensesini yakalar

"nazik mi oluyorsun?"

damien sırtarak geri çekilir ve bu girişi daha sert olurken john da aynı sertlikte bir *ah* çeker ve damien'in ensesini sıkarken genç adam hızlanıyor, john'u kavrayan eli kontrolünü kaybediyorken john kendi titreyen eliyle damienin üzerinden kendini kavrır ve hem damien'in elini, hem de sertliğini sıkarken damien onun boynunu ısırarak kendini tekrar iter, john her darbeye artık küfretmeyi nefes almak gibi doğal bir eyleme çevirmişken damien onun nefes almasını da, küfür etmesini de seviyor, kendini tekrar dibine kadar iter ve genç adamı acı ve zevkle inletirken kavranmış parmaklarının ıslandığını hissederek kendisi de boşalıyordur...

---

john alnı duvarda, hızlı nefesler alıyorken damien kendini ondan çekmiş, ama hala ona dayalı duruyordur, genç adam başını kaldırırken konuşur

"bunu izlemek için çok para verecekleri tanıyorum.."

damien arkasında hafifçe gülerken mırıldanır

"masanın seks oyuncağı oldum.."

john kaşlarını çatarken ona döner, damien geri çekilirken sarışın sorar

"o ne demek? kim sana dokundu-" damien gülerek masaya giderken cevaplar

"kıskanıyor musun black-" john kızmış, yürürken konuşur

"kim dedim-"

"çok kişi.. her köşede saldırıya uğradım, ve öyle bir savaş ki bu, hiçbir şeye komuta edemiyorum, başkomutanım *tam rıza* emretti."

"tam rıza diye istemediğin şeyi mi yapacaksın?!"

damien ilgiyle ona bakarken john onun üzerine yürür, onu masaya dayarken konuşur

"ben bencil bir adamım, biliyorsun-"

"ne zaman senin oldum ben-"

"hep benimdin, kimse seni iplemezken ben girip sana sahip oldum, artık kim kimin sahibi, ya da kuşu unuttum, ama ben senin hayatın için koşup ağlıyorsam sen benimsin demektir-"

"ağladın mı?"

john hızla gerilerken damien şaşkın, dikleşirken sorar

"john?" john 'elbette hayır saçmalama' derken damien uzanarak onu gömleğinden kendine çevirir, ona bakarken john konuşur

"saçmalıyorsun.. görev icabı ağladım, inandırıcı olması için-" damien susmasını fısıldarken john susar, john hep o ne derse yapar, ona bakarken damien parmakları onun gömleğinde kıvrılarak onu kendine çekerken john ona eğilir, dudaklarını örterken damien onun aralık ağzına fısıldar

"generalı becer black.. masa emri."

john sertleştiğini hissederken onun dudaklarını örter, ağzını açarken damien başını ona kaldırır..

---

john heyecanlanmış, onun gömleğini yırtarak açarken damien gülerek konuşur

"kim onları toplayacak-" john susmasını söylerken onun gömleğini sıyrarak daha önce her gün düzenli olarak gördüğü, ama artık ondan saklanan vücudu açar, dişlerini onda gezdirirken damienin da sertleştiğini hissediyordur, kendini ona bastırırken ikisi birbirine sürtünüyordur, damien ikisinin sertliğini iki eline alarak birbirine dayarken john hırıldayarak onun göğsünü ısırır, damien masada gerilerken kalçasını öne çıkartır, onun saçlarını yakalarken konuşur

"yüzünü görmem lazım-"

"yine romantiksin-"

"askerimi savaşa yolluyorum, fotoğrafına bakmaktansa bunu hatırlamayı tercih ederim-" john ona bakarken hafifçe küçük askeri okşarken fısıldar

"o da mı benimle geliyor?" damien gülerken onu kendine çeker, dudakları çarpışırken john da gülümser, onun başını tutarken kendine bastırır..

“john, dikkatli olacağını söyle-“ john onun boynunu ısırırken hırıldar
“bunu konuşmak için uygun zaman mı-“ damien onun başını elleriyle tutuyorken cevaplar
“sen aklını en iyi bu anlarda çalıştırırısın-“
“köpek-“ damien gülerken tekrarlar
“söz ver, kahramanlık yapmayacaksın-“ john başını ondan kurtarıp ona eğilirken söz der, damien onu iterken john heyler, general ona bakıyor, konuşur
“ben ciddiğim.. cesedini toplamak istemiyorum, bana bunu yaşatmayacaksın..”
john ona bakıyorken onun ciddi olduğunu görür, mırıldanır
“bir şey olmayacak damien-“
“bunu bilemezsin-“
“daha kötü şeylerden de döndüm, inan.. döneceğim..”
damien ona bakıyorken john da ona bakar, konuşur
“dönmem için bir şeyler göstersen?”
damien gözlerini devirirken john tekrar ona yanaşıyor, fısıldar
“demo? döndüğünde daha fazlasını vereceğim sevgilim tipli şeyler?”
“kız mıyım ben black-“
“daha betersin kenrich.. bana bir şey olacak diye ödün patlıyor-“
“elbette patlıyor, sen olmazsan beni kim kurtarır?” john ona bakarken damien da ona bakıyordur, genç adam bunun üzerine onu iter, bacaklarını açar, damien gülerek başını geri bırakırken onun iflah olmayacağını söyler, john onu kendine çekmiş, konuşur
“böylesi şairane konuşmalarla üstüme gel, beni görev depresyonuna sok, sonra da aklını alana kadar seni becermemi istemediğini söyle.. yemezler-“ ve kendini ona iterken damien kasılarak dikleşir, onunla yüzyüze gelirken john fısıldar
“general..”
damien sırtarak kolunu onun boynuna dolarken cevaplar
“ajan black..” john onun alt dudağını ısırırken damien kendini geriletir, sonra tekrar ona iterken ikisi de inler, john fısıldar
“bu değişik bir açı oldu, evet-“ damien gülerken john onu geriletir, üzerine eğilirken ikisi de biraz genişlemeye oksijen alırlar, damien hızlı derken john işte şimdi o dili biliyordur, masanın karşı ucuna elleriyle asılır, ve kendini köküne kadar iterken damien dişlerini sıkar, topuğunu onun bel oyduğuna bastırırken john kendini çeker, tekrar iter..

---

john nefes nefese, kendini ona ittikçe onun göğsünü öper, ısırır, emer, yalarken damien onun saçlarına parmaklarını geçirmiş, hafifçe dikleşirken john inler, damien kalçasını kaldırarak kendini sıkar, john bağırarak dişlerini onun omzuna saplarken damien acıdan gözleri kararak onun karnına patlar, john kendini ona bastırıyorken damien içinde onu hissediyor, başı dönüyorken omzundan akan kanı hissediyor, yutkunur, john da inleyerek başını kaldırırken ona bakar, damien mavi gözlerini ona dikmişken john nefes nefese, ona bakar, başını sallar, damien gülümserken onun dudaklarını öper, sonra masaya gevşerken john başını onun göğsüne koyar, kalp krizi geçirmeden önce biraz bekler..

“ölmüş mü!”
vien gözlerini devirerek irinayla birlikte hasta odasından çıkarken başını iki yana sallar
“ölmemiş ewan, ama çok yorulmuş-“
“o kadar çok sevişen var ki-“
“tam tersi olmalı ewan..”
ewan tutku tanrıçasına bakarken irina açıklar
“biri içindeki tutkuya set çekiyor, olmaması için zorluyor, hem de o kadar zorluyor ki dorian onun kollarında kendini kaybediyor..”
ewan kimmiş o diyecekken bir an sonra kendi cevabı verdiğinde kaşlarını çatar
“ben bir şey yapmıyorum! kim gelirse öptüm!”
“hala içinde birikmiş büyük bir tutku var ewan ve dorian sana bağlı olduğu için acı çekiyor, kime karşı koyuyorsan şimdi vazgeçmen gerek-“
“vazgeçmezsem ölecek mi?”
irina henüz değil derken ewan alnını kaşıyarak odanın kapısındaki camdan içeri bakar, vien ve irina onu izliyorken ewan dönerek tanrıçaya bakar, sonra ellerini cebine sokarken irina gülümseyerek vien’e döner

“biz gidelim vien, ewan dorian’a göz kulak olabilir..”

vien *ama..* diyecekken, irina genç kadını omzundan tutarak döndürüyordur, vien arkasına dönüp ewan’a bakar ve gözleri büyüterek neden ortamdan uzaklaştığını anlarken gülümseyerek önüne döner ve irinayı takip eder...

“marcell..uyan...”

dorian hiçbir şey duymuyorken ewan bir şeyler homurdanarak yatağın yanındaki iskemleyi çeker ve otururken dorian’ın yüzü ona dönüktür, ateş kıran uyuyorken ewan genç adamın yüzüne bakar

“uyanmazsan nasıl yapacağım geri zekalı?”

dorian buna da cevap vermezken ewan başını eğerek alnını kaşır ve tekrar kaldırırken dorian *hala* uyuyordur, inadına mı yapıyordur bilmiyordur, ama ewan şimdiye kadar onun serbest bıraktığı tutkudan adamın bir anda ayağa fırlamasını bekliyorken demek ki serbest bıraktım demekle olmuyordur, bir şey yapması gerektiğini biliyor ama ne olacağını kestiremiyorken biraz sonra yutkunarak durur ve önündeki kızgın adamı bir seferde ona bağlayan şeyi hatırlayarak bakışları ateş kıranın dudaklarına indiğinde gözlerini kapatarak derin bir nefes alır ve tekrar açarken dorian’a son bir kez bakar

“hangimiz efendi hangimiz köle bilmiyorum..”

ve uzanarak dudaklarını dorian’ın dudaklarına kapatırken dokunduğu ateşle derin bir nefes alır..

SOUNDTRACK MY CHEMICAL ROMANCE – HOUSE OF WOLVES

---

ewan sakince dorian’ı öpüyorken bir an sonra ensesinin yakalanmasıyla irkilir ve o da elini o tarafa atarken dorian uyanmış, hayat bulmuş, ağzını açarak ewan’ın gitmesine izin vermiyordur, ewan dudaklardan sonra ağzının içine kaynayan lavların aktığını hissediyor, kapalı gözlerinin ardında yangınlar patlıyorken dorian yattığı yerden doğrulur ve başını geri çekerek önündeki allak bullak olmuş adama bakar

“öldürmek için başka bir yol mu buldun?”

“james’le kendine geldiğini sanıyordum-“

“yanlış sanıyormuşsun.”

ewan *iyi* diyerek ateş kıranı yakalarından çektiği gibi kaldırır ve dudaklarına yapışırken dorian adeta pilinin dolduğunu hissediyordur, karşı koymaz...

“sabahtan beri kimseyle yatmadım marcell, ne dersem onu yap..”

dorian öfkeyle ewan’a bakıyorken genç adamı iterek karşı duvara atar

“sabahtan beri bana acı çektiriyorsun, asıl sen ben ne dersem yapacaksın.”

“efendin ben değil miyim-“

“efendimi şimdi becererek susturacağım, kapa çenenı.”

ewan suratına bir yumruk yerken hala suratının tek parça olmasına şaşıyor, burnunu tutarak dorian’a bakar, ateş kıran onun elini iterek gömleğini iki yanından tutarak parçalar, ewan ağzı açılmış, dehşetle kendine tecavüz edilmesini izliyorken bir kası da kalkıp ona adamı üzerinden itmesini söylemiyordur, dorian pantolonun kemerini de açıp hızla çeker ve tek hamlede odanın diğer köşesine yollarken ewan pantolonuna uzanan pençeleri tutar

“sakin!”

“kes sesini dedim.”

ewan karanlıklardan gelen ses tonuyla diken diken olurken diken diken olduğuna da şaşıyor, toptan bir hayret içerisinde dorian’ın onu soymasını izliyorken biraz sonra ateş kıran onu eline aldığı anda küfreder...

---

ewan ne kadar zaman geçtiğini bilmiyor, ama onu kavrayan el adeta ona işkence ediyorken nasıl yapıyorsa tam boşalacağını sandığında tekrar başa dönüyor gibidir, dorian sanki ewan’ın varlığını unutmuş, elinde tuttuğu şey onun yaşam kaynağıymışçasına her santimini hissediyorken ewan ona dokunmuyor, onunla konuşmuyor, sadece izliyordur, dorian biraz önce kapattığı karanlık gözlerini

açarak ewan'a bakarken genç adam başını duvara adeta mihlar, göğsü inip kalkıyorken dorian onu sıkarak yaklaşır ve tekrar dudaklarına saldırırken ewan genç adamın başını tutarak karşılık veriyordur, dorian inleyerek geri çekilir ve başını eğerken ewan konuşur

“hala mı canın yanıyordur?”

dorian başını sallarken ewan onu omuzlarından geriye iterek yatağa götürür ve son hamlesiyle iterek yatağa düşürürken dorian üzerine gelen adamla gerileyerek iyice yatağa yerleşir, ewan onun üzerine çıkarak bacaklarının arasına girerken dorian kaşlarını çatır, sarışın adam sırtarak başını eğerek ve ateş kıranın sertliğine bakarken eli pantolonun kumaşında dolaşıyordur, tekrar başını kaldırıp ona bakarken konuşur

“çok kullanışlı bir şey öğrendim..”

dorian neymiş derken ewan dudaklarının arasından anlaşılmas bir şeyler fısıldar ve o anda bütün giysiler toz olup uçarken dorian yutkunarak ona kilitlenmiş gri gözlere bakıyordur, ewan tek bir kelime daha etmeden dorian'ı ensesinden tutar ve uzanarak kendini ona bastırıp dudaklarını öperken dorian güçsüz, ona tutunur...

---

dorian dudakları sırlıslık olmuş, ewan'ın gitmesine yine izin vermiyorken genç adam bir yandan onu öpüyor, diğer yandan içeri girmek için uygun zamanı kolluyordur, dorian onun ne düşündüğünü duymuş olacak, elini aralarına sokar ve ewan'ı kavradığı gibi kendine dayarken ewan onun dudağını ısırarak kendini iter, dorian inleyerek acıyla kaşlarını çatarken ewan başını geri çekerek sorar

“daha önce hiç-sen..hiç yapmadın mı?”

dorian dişlerini sıkarak başını geri atmış, hırıldayarak konuşur

“yapmış gibi bir halim mi var crash-tanrı aşkına hareket et!”

ewan bir an daha altında yatan adamı izler ve adice bir zevkle kendini geri çekerek tekrar iterken dorian'ın boynundaki damarlar daha da belirginleşiyordur, ewan uzanıp ateş kıranın can damarını yalarken derinin altından akan kaynar kanın tadının adeta alıyordur, dorian her darbeye daha da kasılıyorken ewan genç adamın kulağına eğilir

“acıdan zevk al dorian..”

dorian kulağına vuran sesin bir emir olduğunu hissetmiş, ewan'ı tutarak kendine çekerken genç adamın bütün uzunluğu içine girdiğinde acıyla haykırmak aynı anda boşalır...

“erken bittin..”

dorian karanlığından uyanırken üzerindeki adama bakar, konuşur

“bittim mi sanıyorsun? bütün bina tutkudan ölürken kendi kendime yapabileceğim bir şey mi beni bitirecek?”

ewan gri gözleri sertleşirken ona bakar, dorian dirsekleri üzerinde dikleşirken fısıldar

“14 yaşında mısın kaptan? bir postere bakarak biraz oynamış gibiyim..”

ewan burnunda soluyorken dorian sırttır, onun boynuna fısıldar

“istersen ben göstereyim?”

ve onun bir şey demesine fırsat bırakmadan dikleşir, onu yere düşecekken tutup yatağa atarken üzerinde, ona bakar, ewan konuşur

“izin verir miyim sanıyorsun-“

“yapmam için ölüyorsun, kimi kandırıyorsun?” ve onu öperken ewan inler, dorian zaferle sırtırken sırtındaki eli hisseder, ewan onu kendine çekerken dorian kendini ona bastırır..

---

ewan başı yastıkta, daha önce hayatında bu kadar tutkuyla öpülmemiş, tüm kanın vücudunda dolaştığını hissediyorken kulakları havadan uğulduyor, altındaki toprakta yatağın ileri geri kıpırdayışını hissediyordur, ateş üzerindeyken genç adam başını kurtararak nefes nefese, diğer tarafa bakarken dorian sorar

“ne oldu-“

“iyiyim-nefes-“ dorian onun çenesini ısırırken elleri onun göğsünde iniyor, parmakları ıslak tende kayıyorken fısıldar

“bunlar benim..”

ewanın gözleri şimşek gibi ona dönerken dorian sırtarak onun göğsünü öpüyor, ona bakarken fısıldar “sen yaptın..” tekrar öperken ewan nefesinin gittiğini hisseder, dorian biraz yalarken ewan gözlerini kapatır, hırıldar

“adisın marcell-“

“ateş yakar kaptan-“ ewan onu saçlarından yakalar ve başını gererken dorian ona bakar, ewan da ona bakarken bir an sonra onu bırakır, dorian sessiz, onun göğsüne eğilirken parmakları onu kavrar, dudaklarını ısırarak alçalır, onu boydan boya yalarken bu sefer ewan ilk dokunuşta gelen olur, dorian ateşin fırlamasını izliyorken kaşını kaldırır..

---

ewan bütün gün biriken her şeyin ondan aktığını hissediyorken bu dorianı durdurmuyor, genç adam onu ısırmaya, sıkmaya devam ediyorken ewan çarşafı sıkarak küfreder, dorianın gülümsediğini hissederken o güçsüzdür tamam mı, dört elementle uğraşıyordur, sadece ateş olmak kolaydır,- “sen öyle san..” ewan yüksek sesle söylediğini fark ederken dorian üzerinde, ona bakarak konuşur “bütün gün kimleri istediğini hissettim, nesi kolay bunun-“ ve onun üzerine uzanırken onun üzerinde, ama ona dokunmuyor, fısıldar “her orgazmda ben daha çok acı çektim, seni bekledim, istedim, delirdim ewan, ama gelmedin..” ewan adını onda duyuyor, ona bakarken dorian fısıldar “beni yine itecek misin? yoksa bu sefer gerçekten hissedecek misin?” ewan titrerken kendini zayıf hissediyordur, dorian gülümser “ben seni korurum kaptan..” ve eğilerek onun dudaklarını örterken ewan kendini kaldırarak ona dayar, bunu yaptığına inanamazken bacağını onun beline dolar, kendine bastırırken dorian ona gülümser, zaten ıslak olan eli aralarında dolaşıyor, ewanı ıslatırken genç adam gerilerek başını geri bastırır, dorian onun açılan enfes boynunu öperken kendini iter, ewan onu içinde, tam merkezinde hissederek haykırırken dorian onu omzundan kendine çeker..

“dorian-luslo aşkına-“ dorian gülümserken fısıldar “kim derdi ki melek gibi olacaksın-“ ewan gülerken gözleri kapalı, konuşur “evet, mezarıma yazarsın, melek gibi gitti diye-“ dorian da gülerken kendini iter, ewan yatağın metal demirini tutarken yutkunur “marcell, ben-“ dorian *evet* derken onun göğsünü ısıtır, ewan inlerken ondan nefret ediyor, konuşur “bunlardan sonra bahsetmeyeceksin-“ “her gün konuşacağım-“ ewan küfrederken dorian onun dudaklarını örter, genç adam onun dudağını yakalar ve ısıtırken dorian bağırır, ama ewan aldırmıyor, bir kolunu metalden çekerek onun boynuna dolar, kendine çekerken dorian yatağa tutunarak kendini ona *gömer*, ewan onu bırakarak başını altındaki yastığı alıp bir yere fırlatır, artık düzleşmiş, böylece onu daha çok kendine çekerken dorian ona bakar, ewan al al olmuş, gözleri yanıyor, ona bakarken dorian bir an bunu her gün görmek ister, her gün onu bu hale getirmek isterken ewan nefes nefesidir, yutkunurken dorian sanki onu hissederek, kendisi nefessiz kalırken kendini çeker, ewan gözlerini kapatırken dorian kendini iter, o anda ewanın kendini kastığını duyumsarken onun üzerine düşer, ewan onu tutarken dorian geliyor, boşalıyor, akıyor, kendini teslim ediyorken ewan onu tutuyordur, göğsü inip kalkıyor, tekrar yutkunurken dorian gözleri kapalı, başının dönmesiyle karanlığa yuvarlanırken ewanın onu başından öptüğünü duyumsamaz..

“geldiler bak!”

latty ve delora o tarafa dönerken ewan gömleğinin yakalarını düzelterek içeri giriyor, dorian siyah gömleğinin kollarını kıvınyorken vien iç çeker

“ben izleyebilirdim..”

delora onun omzunu patpatlarken latty ewan’la göz göze gelir ve kaşını kaldırırken kaptan crash kraliçeye göz kırpar ve gülümseyerek ilerlerken mia elinde bir dosyayla gelmiş, dosyayı adeta ewan’ın suratına fırlatır

“buna bakacakmışsın!”

ewan dosyayı tutarak mia’nın ona küfrederek yürümesini izlerken yüzünü buruşturur, o sırada içeri pierce giriyordur, onu gören james bir hışımla nerede olduğunu hesabını sorarken pierce sırttır, opal gözlerini devirerek oturduğu yerde yerleşirken james ona da susmasını söyler, ne demektir latty’i öpmeler falan, opal ben bir şey demedim diyerek ellerini kaldırırken lore ve chris

konuşulanları duymuş, lore't şaşkınlık, chris beyin felciyle opal'e bakıyorken sarışın iblis gülümsüyor, onun yanına gelen eşi ne olduğunu soruyorken opal kraliçeyi öptüm diyordur, brian bir de ben öpeyim diyerek etrafına bakınırken sienna ve eidan karşılaştıkları gibi tekrar arkalarını dönüp uzaklaşıyor, sienna conrad'a çarptığında gülümsemesi yerine geliyorken conrad gözlerini devirerek onun saçlarını karıştırıp yürümeye devam eder ve yan masadaki kate'le bakışırken kraliçe gülümseyerek yanındaki kocasına dönüyordur, jensen conrad'ın arkasından bakarak kaşlarını çatır

“onunla mı yaptın?”

kate *a-a çok ayıp* diyerek kocasını öpüp sustururken bir anda oturdukları masanın üzerine bir şey düşer, ikisi de irkilerek başlarını çevirirken eidan ashley'i masaya yatırmış, içercesine öpüyordur, kate'in gözleri büyürken arka taraftan bir şeyler daha düşmüş, john içeri adımını atar atmaz andreay'ı oturduğu yerde yakalamış, bütün kalemleri dağıtarak öpüyorken damien şokla onları izliyor, scott elindeki kağıtları düşürüyordur, arkadaki masaların birinden opalin inlemesi duyulurken herkesin başı otomatik olarak o tarafa döner ve elini ağzına kapatarak masanın üzerindeki opal ve pierce'ı izleyen lore't'i görürken james elleri belinde, olayın gidişatını izliyordur, o sırada jason orada belirmiş burada neler oluyor demeye kalmadan çenesinden çevrilerek dudakları taciz ediliyorken genç adam onu öpen latty'i tutarak kaldırır ve kucağına alırken conrad bir yerlerden *hey!*liyordur, onun hey'ine edward'ın kapıdan giren öfkeli bağıırışı karışıyorken ewan delialonay'ı babasının önünde duvara yaslamış ne arıyorsa onda buluyordur, oreon o manzarayla da bir güzel sarsılırken dorian olay yerine girerek kocasını sakinleştiren wusla'ya bakıyor, delora ewan'ı delia'dan ayırmaya çalışıyorken lobiye giren livann karşılaştığı manzarayla donuyordur, her köşede birbirine bağırın ya da bir diğerini öpen insanlar görünüyorken arkasından gelen luther genç kadını iterek içeri girer ve etrafına bakarak cuslov'u gördüğü gibi o tarafa giderken genç kadının calis'in yanından aldığı gibi dudaklarına yapışır, onun arkasından koşan julianne çok geç kaldığını görmüş, calis'ten özür diliyorken elindekileri livann'a uzatarak genç adamı cuslov'un üzerinden çekiyordur, elleri dolan livann arkasını dönüp çıkmaya yeltenirken önüne geçen dorian'la durur ve bir an sonra elindeki dosyalar düşerek genç adamın dudaklarına dokunuşunu hissediyorken kalabalığın ortasında lore't ellerini açarak bir çığlık atar, herkes olduğu yerde kalırken masa üstündeki opal son anda düşmekten kurtulmuş, arkadaşına bakıyordur, seks tanrıçası aklını kaçırmış insan sürüsüne bakıyorken nefes nefesedir, o sırada içeri genç tanrıçanın güzeller güzeli annesi giriyorken herkes olduğu yere yığılarak derin bir nefes alır...

---

irina içeri girdiğinde önünde oluşan kaosa bakarken yüzünü buruşturur, lore't feryat eder

“anne yeter!” herkes genç kızılın annesine bağırmasıyla bir ayrılırken irina konuşur

“ama benim elimde değil ki-“

“nasıl olmaz! bu kadar insan kendi ellerinde hallettiler, bunun tanrıçası kendini tutuyor!”

dorian ‘*efendim?!'* diyerek baygınlık geçirecekken pierce konuşur

“kim peki?! james mı?”

james ‘*ne?!'* diye sıçrarken irina pierce'a bir bakış atar, genç adam sırtıırken ares konuşur

“irina, bu deliliği izlemek beni ne kadar güldürse de, lorenia haklı, zıvanadan çıkmaya başladılar..”

“seni eğlendirdiğim için mutluyum ares, ama bu bir anda çözebileceğim bir şey değil..”

ares gözlerini devirirken latty sorar

“kabalık etmek istemem.. ama ortada arzulanan biri mi var?”

george ben miyim diye sorarken irina ona gülümser, bu bile erkek kesimini uyarırken lore't bağırır, annesi toparlanırken genç kadın feryat eder

“anne, bak buraya felaketleri sonlandırmaya geldik, ama devamlı seks yapıyoruz! ben bile yorulдум! kocamı istiyorum artık!”

kocas? ilerde ona awlarken yanındaki latty kendini ondan bir ayırır, loaret onlara bir bakış atar, sonra annesine dönerken irina üzüntüyle konuşur

“ben iyiyim lorenia.. odama çekiliyorum-“
“HAYIR!”

irina hepsinin, *masanın*, bağırmasıyla onlara bakarken ewan konuşur

“dorian acı çekiyor..”

bu sefer oreon kaptana dönerken ewan mırıldanır

“çekmiyor mu?” irina iç çekerken konuşur
“dorian, üzgünüm.. gerçekten.. hepiniz kendinizi işlerinize verin, lütfen..”

ve genç kadın dönerek kapıya giderken geride biri konuşur

“irina..”

irina dönerek o tarafa bakarken bu kadar kalabalığın gerisinde, bütün gün görünmeyen adam duruyordur, loaret fısıldar

“jack, lütfen.. delirmek üzereyim..”

jack yürüyorken irina konuşur

“jack, hayır.. bundan daha güçlüsün-“
“*ben* öyleyim.. sen öyle misin?”

irina ona bakıyorken kalabalık ikiye ayrılıyor, tanrıya yol açıyordur, jack irinaya ilerliyorken konuşur

“kanatları boşaltın, kimse odalara çıkmasın..”

oreon yutkunurken james masaya duydunuz diyordur, hepsi başlarını sallarken irina önüne gelen adama bakıyor, gözleri büyümüş, fısıldar

“yapma.. lütfen..” jack şıştler, onu döndürürken irina onun dokunuşuyla gözlerini kapatır, sonra yürürken kapı kapanınca herkes bir süre aval aval kapıya bakar..

SOUNDTRACK

THE CULT – PAINTED ON MY HEART

(J/I :X)

*I thought you'd be out of my mind, and I'd finally found a way to learn to live without you
I thought it was just a matter of time, till I had a hundred reasons not to think about you
But it's just not so, and after all this time, I still can't let go
I've still got your face, painted on my heart, drawn upon my soul, etched upon my memory
And I've got your kiss, still burning on my lips, the touch of your fingertips, this love so deep inside of me
I've tried everything that I can, to get my heart to forget you, but it just can't seem to
I guess it's just no use, in every part of me, is still a part of you*

---

irina açılan kapıdan içeri girerken yutkunur, elleri önünde, bileğindeki bileklikle oynuyorken bakışları düşünceli, fısıldar

“jack, bu iyi bir karar değil-“ jack kapıyı kilitlerken irina titreyerek susar, ona bakarken jack de ona dönüyor, konuşur

“değil mi sence? gezegeni yakacaksın neredeyse, bu inat niye? sabah gelsen hallederdik..”

irina hafifçe gülümserken cevaplar

“*halletmek* istemiyorum ama.. bu-biz.. olmaz..”

jack ona bakıyorken sorar
“neden olmasın? eskiden oluyordu..”
“o eskidendi jack.. bunlar yaşanmadan önce-“
“zamanı sarmamı ister misin? o günlere? evet demen yeter, kimseden korkum yok, biliyorsun..”
irina özlemle ona bakarken cevaplar
“istememez miyim sanıyorsun? ama hepimizin yaşaması gereken gerçekleri var..”
jack ona bakıyor, konuşur
“bu da onlardan biri.. bana yalan söyleyebilirsin, kendine de söyleyebilirsin, ama sen tutkunu kontrol edemezsin.. hiç edemedin..”
irina gülümserken cevaplar
“bunu diğerleri bilmezse sevinirim..”
jack gülümserken yüzü aydınlanır, o nadir anlardan biri irinaya bakarken konuşur
“sadece benim çevremde tutamadığına göre, bilmelerine gerek yok..”
irina bakışlarını kaçırırken jack yüzü onunkinin yanında, fısıldar
“yine eirina olamaz mısın? bir gecelik? bunu hak etmiyor muyuz?”
“eirina çok geçmişte kaldı-“
“ama hala orda-“ genç adam onun kalbine işaret parmağıyla dokunurken irina gözlerini kapatır, o anda kızıl, upuzun, uğruna ölünecek saçlarıyla, pürüzsüz teniyle, çocuklarının hiç görmediği eirina ortaya çıkarak ona bakarken jack de ona bakar..

“o kadar zor ki.. böyle bir günde kendimi tutmak..”

irina ona bakıyorken konuşmuyordur, biliyordur ki ağzını açarsa her şey bitecektir, jack onu izliyorken fısıldar

“bunu hak etmiyoruz irina, bu gece *hiç* hak etmiyoruz.. sabah devam ederiz..”

irina cevap vermezken jack gözlerini kapatarak ona eğilir, irina da gözlerini kapatırken onun varlığını duyuyor, bekliyorken dudaklarını örten serinlikle yutkunur, ikisi de bir an dururlarken bina titrer, ama onlar duymazken irina hafifçe dudaklarını aralar, jack bir adım daha atarak onun başını tutarken irina kendini ona açar..

---

irina titriyor, dudaklarına çarpan nefesi duyuyorken içindeki arzu yükseliyordur, daha fazlasını istiyor, onu parçalamak istiyordur, bunu fark edince hızla geriler, ama jack onu bileklerinden yakalarken konuşur

“tamam, tamam-“

“jack, seni öldürürüm-“

“öldüremezsin, hiçbir şey yapamazsın! ben çünkü çocuk muyum-“

“yanıyorum jack,-“

“beraber yanarız,-“

“seni de mahvederim, kimsenin aklını almadım mı sanıyorsun?! sana bir şey yaparsam yaşayamam-“

jack onu sarsar, irina susarken genç adam ona bakıyor, konuşur

“bir şey yapmayacaksın.. senin benden sökemeceğin kadar zeka var bende..”

irina gülerken jack de gülümser, devam eder

“sakinleş.. ama coşmak istersen de coş, ben kaldırıyorum-“ irina yine fısıldar

“kaldıramazsın, *jack*,-“ jack ona bir bakış atar, ateşi bile donduracak bakışla irina susarken jack onu kendine çeker, dudaklarını örterken irina inleyerek ona tutunur..

---

irina ona dayandırılmış, belini saran güçlü kolu hissediyorken başı dönüyor, kollarını onun boynuna dolar, kızıl bukleleri jackin parmakları arasında kayıyorken irina kendini mükemmel hissediyor, adeta parlıyor, içindeki arzuyu durduramıyorken bir an sonra hırsıyla onu döndürür, yakalarından tutarak geriletirken duvara dayar, ona bakarken jack korkmamış, ürkmemiş, ona bakıyordur, irina fısıldar

“neyi istediğini bilmiyorsun jack-“

“hep biliyordum, devam et-“

“sonun olacak-“
“zaten sonumsun..”

irina ona atılırken jack de onu kendine çeker, bir yerlerde bir yerler yıkılırken irina onun dudaklarını ısıtır..

---

jack kaç yüzyıl önce elinde tuttuğu koru yine avuçlarına almış, onu döndürürken sertlik ateşin hoşuna gitmiştir, inlerken jack onu geriletir, her adımda üzerinden bir şeyi çekerek yok ederken irina sırtıyor, onun boynunu emiyorken fısıldar
“o kadar ustalaştım ki jack.. george bana neler öğretti bilsen-“ jack onu ele geçiren kör tutkuya aldanmazken konuşur
“göster, belki ben de öğrenirim-“ irina hafif bir kahkahayla onun dudaklarını yalarken fısıldar
“o kadar iyi değilsin..” jack ilginç derken onu yatağa yatırır, kan kırmızısı çamaşırları içinde ona bakan güzelliği izlerken konuşur
“george’u burada göremiyorum..”
irina sırtırtırken jack ona eğilir..

---

irina inliyor, her dokunuşta kendinden geçiyorken jack onun omuzlarını öpüyor, elleri alev almış tende dolaşıyorken parmaklarını sürtse korun kırmızısını görüyordur, alevler irinanın tenini yalıyorken jack dorianın böyle bir şeyi hayal bile etmediğinden emindir, eirina altında ona bakıyorken jack kaşını kaldırır, irina sırtır
“ne kadar kendindesin görelim-“ onu kendine çekerken jack onun çamaşırını kopartır, çekerken irina bacıklarını açar, gözleri kapalı, karnını ona yapıştırırken inceciktir, güçlüdür, kolları jackin boynuna asılmışken jack kendini ona ittiğinde bütün binada elektrikler atar, ama onların odasında turuncu ve kırmızının ışığı ortalarında dururken irina ellerini geri atmış, fani yatağın fani kumaşını tutuyordur, jack eğilerek onun dudaklarını yakalarken tüm gücüyle ısıtır, irina zevkle onu içinde sıkarken jack sırtır, hala aynıdır, başını ondan kurtararak dudaklarını onun boyun bitişine bastırır, içindekini üflerken irina zayıf bir ses çıkartır, jack onun belini kavradığı kolunda parmaklarını onun beline bastırırken kendini iter, irina ağlıyor, inliyor, yırtıcı bir kuş, ona tutunuyorken jack konuşur
“bu mu aklımı başımdan alacak?”
irina kızgınlıkla onu kendine daha da çeker, jack yandığını hissederken ona eğilir, dudaklarına bastırırken kalbinden söküp atamadığı ateş onu kendine alır, sıkıca tekrar sararak yakarken jack ona ait parçalarını yandıkça hissediyor, tüm kalbi tekrar küle dönüyorken kendini tekrar ittiğinde irina çığlık atar, onun saçlarını sıkarken jack onun zevkine dahayanacak kadar güçlü değil, boşalırken irina nefeslerini bırakarak inliyor, tavana bakarken sonra ona döner, jack ona bakarken konuşur
“iki kere iki dört..”
irina gülerek onu kendine çekerken jack de gülümseyerek onu öper..

---

jack onu yanına çevirmiş, üzerini örterken irina fısıldar
“jack-“
“sus-“
“seni kızdırmak için söyledim-“
“biliyorum.. uyu hadi..” irina gevşerken ona bakar, konuşur
“sağol..” jack neye sağol, zevki ben yaşadım diyorken irina gülümser, genç adam onun güzel yüzüne bakarken irina da ona bakar, zaman yine dururken jack onun zamanın hep böyle kalmasını dilediğini duyar, gerçekleştirmek en büyük isteği olurken yapamaz, *yine yapamaz*, derin bir nefes alır, gözlerini kapatır..

---

merkez masa ve oreon doğu kanadında birleşmiş, masadakiler bu akşam oreon’un konuklaryken herkes bütün günün yorgunluğuyla beraber bir de sarsılan binaların korkusuyla oturuyordur, loreet herkese sakın olmalarını söylemiş, genç kadının uyarısıyla herkes neden ve kimin yüzünden sakın olmaları gerektiğini anladıkları anda hafif bir gülümsemeyle işlerine dönmüştür...

---

saatlerdir gün içinde yapılıyor görünüp yapılmayan işler devam ediyorken colm elindeki kalın dosyayı jason'ın önüne bırakıp gözlerini ovuyordur
“üç sene kadar uyumak istiyorum, biri zamanı durdurur mu?”
jason dosyaya göz gezdiriyorken sırttır
“zaman tanrısı meşgul..”
colm bunu hatırlayınca yine yüce lusloya sığınmış, rahat bir koltuğa kendini atarken etrafı izliyordur, yorgun gözleri güzel nişanlısına takıldığında gülümser ve delorayı izlemeye başlarken genç kadın sakince önüne getirilen raporları günlük planlara işliyordur, ashley'e gülümseyerek onun raporunu da alır ve yazmaya devam ederken klavyede gezen parmakları bir an durur, yumuşak bakışları boşlaşarak başı hafifçe yana eğilirken kaşları çatılır ve gözleri kayarak oturduğu yere yığılırken colm'un onun adını seslenerek yanına koşuşunu görmez...

SOUNDTRACK

JOSHUA BELL – SONGS MY MOTHER TAUGHT ME

---

delora sanki deliksiz bir gece uykusundan uyanmış, yavaşça gözlerini açarken en son hatırladığı şeyin jason olduğunu farkederek ve hafifçe gülümserken yarı gören gözleri yattığı yeri algıladığında kaşlarını çatır..

etrafındaki eşyaların hiçbiri tanıdık değil, tanımadığı insanların resimleri basit ama şık çerçevelerle ahşap kütüphanenin önünde duruyor, üzerinde yattığı halının kabarık tüyleri ağzına burnuna giriyorken genç kadın irkilerek ayağa fırlar, etrafında dönerek nerede olduğunu kavramaya çalışırken en son hatırladığı şeyin sınırları biraz daha genişlemiş, suratını önündeki klavyeye çarparak kendinden geçtiği de hatıralarına eklenmişken yavaşça etrafında dönmeye devam eder ve pencerenin karşısında ona bakan favian'ı gördüğünde çılgık atarak bir iki adım geri sendeler..

“nerdeyim ben?! öldüm mü-tanrım-“
“sakin ol delora-“
“cennet mi burası favian?”
“hayır..”

delora o zaman kesin cehennem diyorken elini ağzına kapatarak tekrar etrafında döner, sonra elini indirip parmağındaki yüzüğe baktığında gözleri dolar ve başını kaldırdığında bu sefer favian'ı tam önünde görünce yine irkilir

“sen..sen ölüsün, değil mi?”
“değilim.”
“NE?!”

favian genç kadının tepkisiyle hafifçe gülümserken delora adım adım geri gidiyordur

“beni nasıl buldun-biana mı-ne istiyorsunuz?!”
“delora sakın ol ve dinle, çok zamanımız yok-“
“ne demek zamanımız yok!? nerdeyim!?”
“bu halde söylesem de inanmayacaksın-“
“hiçbir halde inanmayacağım! rüya görüyorum, ya da komadayım-tanrım komadayım..”

delora yine yıkılırken favian iç çekerek kollarını kavuşturur, o sırada odanın kapalı kapısı açılır ve asyalı genç ve çok güzel bir kadın kucağındaki minicik bebeğiyle odaya girer, delora bir an kasılırken favian rahattır, biraz kenara çekilerek onlara yol verirken genç kadın onu hiç görmemiş gibidir, bebeğiyle beraber pencerelere ilerler ve siyah kısıcık saçlarının uçları kıvrır kıvrır olan küçük kıza dışarıyı gösterirken delora kaşlarını çatmış, onları izliyordur-

“seni göremezler, daha doğrusu ikimizi..”

delora genç kadının gözü önünde bir iki kere elini sallar ama ne annenin, ne de bebeğin dikkati dağılmazken delora favian'a döner
“hayalet miyiz?”

genç adam kollarını indirerek deloranın yanına gelmiş, anne ve bebeği izlerken başını iki yana sallar

“sayılır.. onların hatıralarına ortak oluyoruz sadece..”
“kim onlar?”

favian işte bu soruyla deloraya bakarken delora çok korkunç bir cevabın geleceğini hissediyor, ama yine de duymak istiyorken genç adam konuşur
“biana ve annesi..”

“kim!?”
“biana ve annesi-delora lütfen yine delirme-“
“delirmiyorum-sen neden ölmedin?!”

favian soruların çeşitliliğine hayran kalırken genç kadını kolundan tuttuğu gibi başka bir köşeye çeker ve karşısına alırken delora korkuyordur, mavi bakışları titriyorken favian onun gözlerinin içine bakıyor, konuşur

“o gün beni bıraktığınızda ölmüştüm, evet.. ama sonra biana beni diriltti-“
“biana can mı veriyor- nedir bu kadın?!”
“yavaş yavaş öğreneceksin, o yüzden seni buraya çağırdım-“
“beni *sen* mi çağırdın!?”

favian başını sallarken delora *nasıl* diye fısıldar, genç adamın bakışları bir an küçük biana ve annesinde asılı kalırken hemen sonra yine deloraya döner

“ben ölmeden önce beni öptüğünde sadece sana olanları göstermedim, ikimizi bağladım-“
“ne yaptın!?”

favian gözlerini devirirken delora kollarını çekerek kendini kurtarır

“o zamandan beri senin yüzünden mi sürekli bayılıyorum!?”
“seninle bağlantı kurmaya çalışıyordum!”
“*telefon edebildin!*”
“ölüyken mi?!”

delora bunun üzerine bir şey söyleyemezken dönüp kucağındaki bebeğini usulca sallayarak dışarıyı izleyen kadına bakar ve iç çekerek tekrar favian'a döner
“iyi misin, yoksa kötü müsün favian, sadece buna cevap ver..”
“bunun bir cevabı yok delora-“
“ne demek yok! bianayla berabersen kötüsün, bizim yanımızdaysan iyisin-“
“kötüyüm o halde, ama size zarar vermek istemiyorum, en azından kendi ellerimle değil..”

delora başını iki yana sallarken görünmediği fikrine alışmış, alnını ovarak odada dönmeye başlar
“anlamıyorum..”
“anlatmak için çağırdım demiştin-“
“onu da anlıyorum! ne anlatacaksın!? biananın küçükken aman da ne kadar güzel bir bebek olduğunu mu!? inan hiç umrumda değil favian-“
“eğer beni dinlemezsen asla buradan çıkamazsın delora, zihnini ben kontrol ediyorum..”

genç kadın yürüdüğü yerde kalakalırken favian yanına gelmiştir
“biraz dolaşalım..”

delora başını çevirip ona bakarken genç adam onu kolundan nazikçe tutarak açık olan kapıya yönlendirir..

“neresi burası?”

ikisi küçük evin üç odasını sırayla dolaşıyorlar favian cevaplar

“biana’nın ilk evi olmalı, ben de daha önce bu kadar detaylı görmemişim-odası..”

delora favian’ın ittiği kapıdan içeri bakarken beyaz ve açık mavilerle süslü bir bebek odası gördüğünde şöyle bir etrafına bakar, oyuncaklar, beşik, bezler, kıyafetler.. her şey normal bir bebeğe ait görünüyorlar genç kadın iç çeker

“mavi erkek rengi değil midir?”

favian gülümserken delora onu geçerek diğer odaya girer, iki kişilik bir yatağın ve yine her odada olduğu gibi sıradan insanlara ait eşyaların olduğu bir yatak odasına girerken iki baş ucunda da birer kitap, aynanın önünde parfümler, şık, gümüş bir saç fırçası ve bir kaç krem vardır-

“anne ve babasının yatak odası..”

delora başını sallar

“biana bu yatakta kaybolurdu zaten.. çok küçük..”

favian başını sallarken yatağa oturur, sol taraftaki kitabı alarak şöyle bir göz gezdirirken dış kapının açıldığını duyduğunda başını kaldırır, delora çoktan odadan çıkmışken favian kitabı hızla aldığı yere bırakıp genç kadının arkasından fırlar...

“yüce luslo-hayır.. hayır-olamaz-“

“sakin..”

delora dehşetle yanındaki favian’a döner, genç adam bulutsuz bir gökyüzü kadar sakinken delora tekrar az önce kapıdan giren genç adama döner

“kral nestor-kral nestor ne arıyor burada-*luslo*-sus, söyleme..”

delora parmaklarıyla şakaklarına masaj yaparken kendi kendine söyleniyordur, favian onu bekliyorken genç nestor onlara doğru geliyordur, favian delorayı da çekerek yoldan çekilirken genç kadın luplex’in eski kralı, latty’nin babası, yüce kral nestor flacil’in sırtını izliyorken elini ağzına kapatır ve başını iki yana sallarken favian gerçekliği kanıtlamak istiyor, konuşur

“evet, nestor biana’nın babası..”

delora gözlerini kapatırken bu gerçeğin kafasında parçalayıp dört bir yana attığı ayrıntılar canını yakıyordu..

---

bir kaç saat boyunca delora tek kelime etmemiş, favian da onu yine delirtmemek için susmuşken ikisi de üç kişilik bu küçük ve şok edici derecede mutlu ailenin akşam yemeğini hazırlayışını, biana’nın bir kaç kez çılgık atarak annesini çağırışını, onu beğenmeyip babasının kucığına geçmek isteyişini, genç nestorun küçük kıza nasıl sevgiyle dokunduğunu, ocaktaki tencerede usulca kaynayan çorbayı karıştırırken kızıyla nasıl sohbet ettiğini ve küçük biana’nın tek kelime anlamasa bile onu nasıl dikkatle dinlediğini görmüş, delora her seferinde tanrıya bunun nasıl bir lanet olduğunu sorarak akşamı geçirmişken şimdi biananın odasının kapısında duruyor, nestorun küçük kızı yumuşak battaniyesine sararak uyutmasını izliyorlardır, genç adam beşiğe eğilerek bebeğinin başını öper, sonra yatağın üzerinde sarkan plastik dalga ve balıklarla süslü oyuncağın ipini çeker ve içeri usul bir ninni dolarken delora ve favian ona yol vererek o çıktıktan sonra onu takip ediyordur, genç adam yatak odasına girdiğinde delora da onunla girecek olur ama favian onu tutarak geri çekerken genç kadın ona döner

“ne?”

“o kısmı görmene gerek yok-“

“var. merak ediyorum, göreceğim-bırak favian..”

genç adam onu tutmaya devam ediyorken biraz sonra içerden onların beklediğinin aksine tartışma sesleri duyulmaya başladığında favian da kaşlarını çatır ve delorayı bırakırken genç kadın hiç beklemeden açık kapıdan içeri sokulur...

“bunu daha önce konuşmuştuk nestor-“
“ben de her seferinde reddettim lenalda..”

genç kadın sinirle gülerek elini sallar ve yatağın örtülerini kaldırmaya devam ederken nestor yatağa çıkarak onun elini tutar, lenalda’nın bakışları ona dönerken genç adam onun elini kaldırarak ikisinin parmaklarındaki yüzükleri gösterir

“sen benim karımsın ve luplex kralı olacaksam, sen de kraliçem olacaksın..”

lenalda’nın bakışları bulutlanırken nestor’un koyu kahverengi gözlerindeki ışık hala parlıyordur, genç kadın uzanarak kocasını öper ve onun önünde yatağa otururken nestor genç kadının ipek gibi simsiyah saçlarını omuzlarından geriye atıyordur

“asil olup olmaman önemli değil, hiç olmadı.. ben sana aşığı, bir kızımız var ve bunu kimse engelleyemez..”

lenalda konuşmuyorken nestor devam eder

“buraya sadece eğitimim için gelmedim ben lenalda, hayatı öğrenmek, bir kralın ruhunda neyin önemli olduğunu anlamak için geldim ve benim ruhum sizsiniz, sen ve biana.. ikinizi de bırakacağımı sanıyorsanız-“

“saraya dönersek baban bizi reddedecek nestor-“

“bir yolunu bulacağız-“

“bulunacak bir yol yok-“

“siz benim ailemsiniz, benim bir parçam.. bunu kim, nasıl reddedebilir?!”

“parçalanacağız anlamıyor musun!?”

lenalda sesine hakim olamayacağını anladığında nestor elini hafifçe kaldırarak bianayı uyandırmamak için bir ses duvarı çeker, genç kadın artık rahatça bağırıp çağırabileceğini hissettiğinde yataktan kalkar

“bizi aralarına kabul ederler mi sanıyorsun!? bu kadar sene boyunca saklandık, daha ilk aylarda bile baban ne zaman beni bırakacağını soruyordu nestor! *şimdi bir kızımız var ve biz evliyiz!* diye karşılarna çıktığımızda yolumuza kırmızı halılar mı serecekler sanıyorsun!?”

“ne yapabilirim lenalda! YALVARIRIM SÖYLE! NE YAPMALIYIM!?”

“BİLMİYORUM!”

nestor genç kadının bakışlarındaki o küçücük umudu görürken o da ateşe değmiş gibi yataktan fırlar

“krallığımyı reddedemem-“

“krallık neden bu kadar önemli-“

“lenalda hayır-“

“sadece soruyorum nestor, neden? zaten sahip olmak istediğın her şeye sahip değil misin? ben, biana-“

“olmaz..”

“neden?”

“OLMAZ!”

lenalda bir adım geri atarken nestor yumruklarını sıkıyordur, gözlerini kapatarak derin bir nefes alırken tekrar açtığında lenalda’nın korku dolu bakışlarını görüp ifadesi biraz yumuşayarak konuşur

“kraliyet benim her şeyim lenalda, hayatım boyunca bunun için çalıştım, babalarım, büyük babalarım-bütün ailem bu krallığı kurmak için çalıştı. onlarca gezegen, milyonlarca insan-hepsi

kraliyetin gücüne güvenerek hayatlarını sürdürüyor, benim tahtı reddetmem bütün uygarlığı kökünden sarsar.. bunu yapamam..”
“ailen için de mi yapamazsın?”
“ailem benimle geliyor-“
“yeter! yeter nestor!”

bu sefer genç adam sessizleşirken lenalda bir hışımla saçlarını toplar ve tekrar yatağın üzerini açmaya devam ederken elindeki yastıkları bir köşeye fırlatıyordu

“olayın bizim asil olmamamızla ilgili olmadığını biliyorsun! ne ben, ne de biana kraliyetin içine girecek kadar aydınlık güçlere sahip değiliz-“
“kimseye zarar vermediğiniz sürece-“
“zararla ilgisi yok! anlamıyor musun nestor, ben elimde koca bir evrenin hayatını tutuyorum, toprak, su, ateş, hava.. dördü de benim elimde.. gücümün sınırı yok.. tek bir nefesle senin hayatını alabilirim ya da bir parça korla senin donmuş kanını tekrar akıtırım..”

nestor sessizken lenalda ona bakarak devam eder

“bu ancak tanrılara bahsedilebilecek kadar büyük bir güç, benim gibi normal bir insanın bu gücü değil taşıması, kullanmayı aklından geçirmesi bile büyük bir kaos yaratır, kaldı ki benim kızım da aynı güce sahip ve bu gücün sınırlarını kontrol edemediği zamanlar olacak-“
“yanında biz olacağız-“
“sadece biz olsak her şey daha kolay olurdu, ama kraliyet bize göre değil, sürekli izlenmek, evrene mal olmak bizim bu güçle beraber taşıyabileceğimiz bir şey değil nestor.. insanlar tanrılara tapıyorlar çünkü onların gücü sınırsız, onlar yüce, onlar hep yüksekte, uzakta.. aralarındaki herhangi bir insanın bu tip bir güce sahip olmasını kaldıracabileceklerini mi sanıyorsun?”
“kraliçe olacaksın, sen de yüksekte olacaksın-“
“olmayacağım, *olamayacağım* çünkü ailen izin vermeyecek- belki bir asil olarak doğsaydım, belki güçler bir asili seçseydi-“
“lenalda-“
“hayır nestor, lütfen.. uyuyalım, inan yoruldum, tartışmak istemiyorum.. bir şeylere kızmak istemiyorum, öfkenin beni yiyip bitirdiğini biliyorsun, lütfen..”

genç adam usulca başını sallarken lenalda teşekkür eder ve yorganı kaldırarak yatağa girerken elleri titriyordu, senelerdir bu anın gelmesinden korkuyor, şimdi kaçınılmaz olduğunu hissediyorken bütün ruhu büyük bir sıkıntıyla kaplanmış, içinde bir yer sızlıyordu, biraz sonra kocası ışıkları söndürüp yatakta onun yanına sokulurken lenalda beline dolanan güçlü bir kol ve sırtında hissettiği kalp atışlarıyla sakinleşerek gözlerini kapatıyordu...

“garip.. çok garip..”

favian delora’nın duyduklarını kafasında oturtmasını bekliyorken genç kadın karanlık mutfakta, hayal meyal gördüğü yer karolarını izliyordu, başını yanındaki favian’a çevirerek sorar

“yani eğer olsaydı, biana mı prenses olacaktı-hatta kraliçe!”

favian başını sallarken delora ihtimalleri düşündükçe nefesi daralıyordu, yutkunarak boğazını tutarken nefesinin daralmasının başka bir sebebi olduğunu düşündüğü anda favian’ın koluna tutunur ve içinde oldukları yer bir anda değişir, delora kalbi ağzından çıkarcasına hızlı atıyorken gözlerini açarak etrafına bakar...

“şimdi nereye geldik?”

“sonra ne oldu ona bakacağız..”

delora geldikleri odada etrafına şöyle bir bakıp bu sefer nerede olduğunu şıp diye anlarken maynard’daki büyük kraliyet yatak odasının kapısı açılır ve o zamanların kralı Elgin Flacil ve oğlu prens Nestor içeri girerken delora büyük baba Elgin’in gençliğini görmenin verdiği şokla favian’a

yaklaşır, genç adam onun kolunu tutarken nestor büyük bir öfkeyle kapıyı kapatarak babasını takip ediyordur

“neden böyle yapıyorsun?! kendi kararlarımı verecek kadar büyüdüm baba, kral olman sana benim hayatımı mahvetme hakkını vermiyor-“

“büyüdüğün kadar saygısızlaşmışsın da nestor, sesinin tonuna dikkat et ve ben senin hayatını mahvetmeye çalışmıyorum, aksine seni doğru yola çeviriyorum-“

“NEDİR DOĞRU YOL BABA!? KARIMI VE KIZIMI TERKEDİP KAHROLASI BİR TAHTA OTURUP EMİR VERMEK Mİ!?”

kral elgin oğluna bakıyorken nestor burnundan soluyordur

“CEVAP?”

“o kadını bir kraliçe olarak getiremezsin-“

“NEDEN!?”

“SESİNİ ALÇALT NESTOR!”

kralın gür sesiyle delora irkilirken nestor kılını bile kıpırdatmıyordur, dudakları zamklanmış gibi kapalı, sadece göğsü öfkeli nefeslerle inip kalkıyorken babası konuşur

“o kadın ne kraliyete yakışacak kadar asil, ne de halkın kaderini ellerinde taşıyacak kadar güvenilir..”

“o benim karım-“

“senin karın olması onu daha az uğursuz yapmaz oğlum.. o kadının güçleri uğursuz, yanlış, onun taşıyabileceğinden daha fazlasıyla tanrılar onu cezalandırıyor, anlamıyor musun? hem sana, hem de bebeğe zarar verecek..”

nestor biana’nın da annesinin güçlerini aldığı gerçeğini kesinlikle babasına açmamış, lenalda en azından bunun için onu ikna edebilmişken nestor şimdi karısına hak veriyordur, sessiz kalmaya devam ederken kral elgin herkesin hayatını kökten değiştirecek bir kararla devam eder

“bundan bir ay sonra krallığı tamamen sana emanet edeceğim ve bu süre içinde verona prensesi Lara De Clair’le evleneceksin ve o da kraliçemiz olacak. Lenalda’yı iyi yaşayabileceği bir yere yerleştireceğim, biana bizimle kalacak.bu kararımı reddettiğin takdirde artık benim oğlum olmayacaksın nestor, sana yeteri kadar süre verdim, ama şu andan itibaren kraliyet sorumluluklarını yerine getirmeyi reddettiğine karar verirsem gerekeni yaparım, anlaşıldı mı?”

nestor kılını bile kıpırdatmıyorken babası da onu izliyordur, delora iki genç adamın sessiz savaşından bakışlarını çekip favian’a döner

“gerekeni yapmak demekle ne demek istedi?”

“öldürmek..”

delora kasılırken favian onları izleyerek konuşuyordur

“o zamanlar bir kral oğlunu evlatlıktan reddederse onu kraliyete karşı gelmek suçundan öldürtebilme hakkına sahipti. nestor başa geçtiği ilk sene bu kuralı kaldırmış..”

delora yutkunarak tekrar baba oğula dönerken nestor babasına karşı gelmemiş, ama kabul eden bir şey de söylememiş, arkasını dönüp odadan çıkarken kral elgin iç çekerek çenesini sıvazlıyordur..

“tanrım...”

delora ve favian boşalan yatak odasında, yatağın ucunda oturuyorken delora hala duyup gördüklerine inanamıyordur, favian yatağın örtüsüyle oynarken hatırladığı kadarını anlatmaya devam eder

“nestor babasına karşı çıkmamış, lenalda’nın gerçekten iyi yaşayacağına eminmiş ve o yüzden gitmesine izin vermiş. lenalda bianayı asla burada bırakmayacağına yeminler etmiş, ama sonunda kocasının hayatının tehlikede olduğunu öğrenince mecburen kabul etmiş-“

“aptal kadın-bir tek o değil, herkes aptal! bir akıllı adam yok muymuş bunlara yolu gösterecek?”

favian buna yorum yapmazken delora şaşkından çok, sinirlidir, favian onun sustuğunu görünce devam eder

“aslında bir akıllı varmış, ben de görünce şaşırmıştım, ama çok da şaşılacak bir durum değil..”
“kimmiş?”
“ewan..”

delora lusloya bir kez daha çağrıda bulunurken favian gülümser ve onu elinden tutarak kaldırırken bu sefer yürüyerek sarayda bir tura çıkarlar..

SOUNDTRACK

MISSY HIGGINS – THE SOUND OF WHITE

---

delora favian’la beraber bahçeye çıktığında sanki bir şeyler farklıdır, delora etrafına bakıp tam bir şey diyecekken favian konuşur

“bir kaç sene sonradayız, aynı yerde olduğumuz için hissetmiyorsun..”

delora peki diyerek yürümeye devam ederken serin rüzgar saçlarını havalandırıyor, ikisi sarayın arkasındaki arazide uzanan yapay gölün önüne geldiklerinde biri sarışın, biri esmer iki genç adam büyük banka oturmuş, suyun kenarında oynayan siyah saçlı küçük kızı izliyordur, delora ve favian onların yanından dolaşıp önlerine geçerler ve biananın biraz ötesinde gölün kenarına otururken delora ewan’ı gördüğünde kaşlarını kaldırır

“adam gerçekten yaşlanmıyor..”
“değil mi?”

delora hafifçe gülümserken favian dirseklerinin üzerinde çimlere uzanır, delora da bacaklarına sarılırken biana elinin altındaki suları attırarak keyifli bir çığlık atar, delora bir an ona bakıp sonra nestor ve ewan’a döner...

“lara çocuk istiyor..”

ewan hayretle yanındaki nestor’a dönerken delora da oturduğu yerde buz kesmiştir, latty ve biana arasındaki yaş farkını kafasında hesaplıyorken arkasından favian’ın sesini duyar

“ikisi hiç beraber yaşayamadılar.. latty doğduğunda biana çoktan ortadan kaybolmuştu.. Kraliçe lara bianaya annelik bile etmiyordu, bianayı biraz hizmetçiler, biraz da babası ve ewan büyütmüş..”

delora ewan’ın biana’yı büyütme gerçeğiyle ciğerlerine bir şeylerin saplandığını hissederken favian onun sırtının gerginleştiğini gördüğünde doğrularak yanına yaklaşır

“ewan ve nestor beraber büyümüşler, nestor koskoca sarayda kızını çok mecbur olmadıkça hizmetçilere dokundurtmazmış, sadece ewan’la yalnız kalmasına izin verirmiş. lara zaten kızla ilgilenmediği için, nestor da sürekli kraliyet işleriyle uğraştığı için ewan hepsinden daha çok biana’nın yanında olmuş. o zamanlar başında olması gereken bir ordu henüz yokmuş, biana ortadan kaybolduktan sonra ewan ordunun başına geçmiş-“

“latty?”
“latty’e ne olmuş?”

delora bir şey söylemiyorken favian iç çeker

“nestor ve ewan latty’i de canlarından daha çok sevdiler, eminim.. ama önce biana vardı delora..hatta ewan’ın latty’i bu kadar korumasının sebebi biana diye düşünüyorum artık, ona da biana’ya olanlar olsun istemiyor..”

delora tüyleri diken diken olarak bacaklarına biraz daha sokulurken favian da susmuş, ewan ve nestor'un bir çok kez duyduğu sohbetini dinliyordur..

“olacağını biliyorduk..”

nestor başını sallarken ewan genç adamın omzunu sıkar

“larayı da seviyorsun..”

“sevmek zorundaydım, sonunda sevdim.. lenaldayla ikisi tamamen farklılar..”

“ ocuğu istemiyorsan söyleyeceksin o halde nestor..”

nestor ewan'a ölümcül bir bakış atarken ewan omzunu silkerek dirseklerini dizlerine dayar ve bianayı izleyerek konuşur

“sevmediğin bir kadından bir çocuğun olacak, ya onu da sevmezsen?”

“saçmalama ewan-”

“sa malayan sensin..  nce gelmiş bana *lara  ocuk istiyor ah vah* diyorsun, sonra da yapmayın deyince bana kızıyorsun-”

“sana fikrini sormadım-”

“sorsan belki bunlar olmazdı!”

nestor hızla ewan'a bakarken genç adam öfkeyle kalkarak biananın yanına gider ve küçük kızı kucakladığı gibi suyun başından alırken biana ellerini g le uzatarak mızırdanıyordur, ewan onun mızırdanmalarına aldırmıyor, küçük elleri kendi üzerine silerek kurutur ve siyah saçlara da bir  p   k kondururken biana g l n geri gelmeyeceğini anlamış, başını ewan'ın boynuna yaslayıp babasını izliyorken delora gözleri dolmuş, neyin herkesi bu kadar değiştirdiğini merak ediyordur, ewan ve biana'nın ardından nestor da oturduğu yerden kalkıp uzaklaşırken favian delora'ya bakar

“sonra nasıl böyle olduk diye düşünüyor olmalısın..”

“aklımı okuyorsun zaten, tahmin etmene gerek yok..”

favian gülümserken delora g l  izliyordur, biraz sonra hava bir anda kararırken genç kadın başını kaldırır

“ne zamana geldik?”

favian oturduğu yerden kalkarken ona elini uzatır

“ ok uzak değil, gel.. yağmur yağacak..”

delora favian'a tutunarak kalkarken birazdan gerçekten bardaktan boşanırcasına yağmur yağmaya başlar, ikisi bahçedeki bir çardağın altına sığınırken delora elini dışarı uzatır, elleri iri damlalardan ıslanıyorken favian'a döner

“ıslanmayız sanıyordum..”

genç adam gülümser

“ben de ilk seferde öyle sanıyordum..”

delora elini çevirerek damlaları karşılıyorken sorar

“tek başına kaç kere geldin?”

“ ok.. tekrar uyanmadan önce, devamlı dolaştım.. ilk zamanlar sırasızdı, aklıma ka ırıyordum..”

“benim için sıraya mı soktun?”

“evet, beğendin mi?”

delora gözlerini devirirken favian g l yordur, bir anda kuvvetli bir şimşek çakarken delora korkarak elini içeri çeker...

“biana!”

ewan yüzüne çarpan damlaları kesmek için elini kaldırır ve sarayın büyük, karanlık ve ıslak bahçesinden g le doğru koşuyorken tekrar bağırır

“BIANA!”

genç adam koşmaya devam ederken sonunda g l n karşı kıyısında oturmuş kızı gördüğünde yavaşlar ve dizlerine tutunarak nefesini düzenlerken biana onu g rm yordur bile, yağmur bardaktan

boşanırcasına yağıyorken küçük kız sıırsıklamdır, ama aldırımyorken usulca gölün sularıyla oynuyordur, ıslak saçlarını kulaklarının arkasına atarak tekrar suya dokunurken ewan onun yanına gelmiş, sağından eğilerek ne yaptığına bakar

“biana?”

küçük kız irkilerek ewan’a dönerken poposunun üzerinde çimlere düşer, ewan onun elini tutarak göle düşmesini engellerken biana tekrar suya bakar, sonra ewan’a dönerken gülümser

“korktum..”

“saatlerdir seni arıyoruz, baban aklını kaçıracaktı, ne yapıyorsun burada?”

biana artık bu tip soruların cevaplarına yalan söyleyebilecek kadar büyümüş, ıslak saçlarını yüzünden çekerken mırıldanır

“hiç.. öylesine.. suyla oynuyorum..”

“ben senin öylesine suyla oynamanı biliyorum, bir şey mi oldu?”

biana kocaman kahverengi gözleri geceyle eş, dönerek ewan’a bakarken heralde ona söylese bir şey olmazdır, sonuçta babası ve o çok iyi arkadaşdır, biana’nın da okulda çok iyi arkadaşları vardır, selena mesela, ama biana ona söyleyemiyordur, ewan selena’dan büyüktür ve muhtemelen daha akıllıdır-

“annemle konuşuyorum..”

ewan kaşlarını çatarken delora onların arkasındaki çardakta, aynı şekilde kaşlarını çatarak favian’a döner, genç adam cevabın o tarafta olduğunu söyleyerek onu tekrar biana ve ewan’a döndürürken delora kollarını kavuşturarak onları dinler..

“annenle mi konuşuyorsun?”

biana başını sallarken genç adamın koluna yapışır

“ama kimseye söyleme ewan! nolur! annemle haftada bir kereden fazla konuşmam yasak!”

ewan biliyor ve böyle bir yasak geldiğı için nestorla 3 aydır konuşmuyorken nestor kızının annesine yakın olduğundan güçlerinin daha dengesiz olduğu bahanesine dayanarak yasağı kaldırmayı reddediyordur..

“tamam söylemem..”

biana *sağol ewan!* diyerek genç adamın boynuna atlarken ewan da ıslak çimlerin üzerine oturmak zorunda kalmış, bianayı tutuyordur, küçük kız onun bacaklarına otururken ewan onun saçlarını toplayıp sıkır, yağmur biraz dinmişken ewan göle bakar

“annenle nasıl konuşuyorsun?”

“suya dokunuyorum.. ilk başta sadece duyuyordum, ben bir şey söyleyemiyordum, ama sonra öğrendim..”

“nasılmış?”

“bilmiyorum, hem söylesem yapabilecek misin? sen su kıran değilsin..”

ewan doğru diyorken biana gülümser

“bir şey söylemek istersen ben söylerim..”

ewan gülümseyerek ona da olur derken yağmur tekrar hızlanmaya başlamış, ewan da şu anda bu kıyı alıp sığağa götürmesi gerektiğini hatırlamıştır

“hadi gidelim, hasta olacaksın..”

biana zıplayarak doğrulurken ellerini iki yana açar

“su beni hasta etmez ki!”

ewan gözlerini devirirken ayağa kalkıyordur, bianayı yakaladığı gibi omzuna atar, biana bir çığlık atarken ewan güler

“su kıran olacağına şemsiye olsaydın daha çok işe yarardın..”

biana onun sırtına gülerken kollarını açar ve şemsiye taklidi yaparken ewan gülüyor, biana mutlu, yağmur ikisini de ıslatıyor, ama kimse hasta olmuyorken delora ikisini izleyerek hafifçe gülümsüyordur..

“biana bir süre sonra annesini artık hiç görmemeye başladı, nestor da artık lenaldayı etrafta istemiyordu, lara’yla bir aile kuracaksa onu tekrar görmemesi, unutması gerekiyordu. biana’ya bir daha anneni görmeyeceksin dediğinde biana sırf babası anlamasın diye üzüntüsünden bir kaç damla göz yaşı döktü..”

delora oturduğu yerden favian'ı dinliyorken gün doğmak üzeredir, genç kadın sorar

“ewan hiç söylemedi, değil mi?”

favian başını iki yana sallarken devam eder

“ewan ve nestor’un arası o sıralar açıktı, ewan lenaldanın gidişini hep nestorun en büyük hatası olarak yüzüne vurup duruyordu, sonunda nestor ikisinin arasına kral ve asker sınırı çektiğinde ewan’ın ipleri koptu, o günden sonra nestor onun için arkadaş değil, emirlerine sadık kalacağı bir kral oldu sadece..”

delora şimdiki ewan’dan çok bir farkı olmadığını tahmin ediyorken favian devam eder

“bu arada biana annesiyle konuşmaya devam etti ve güçlerini hep sakladı, kontrol edemediği zamanlarda da ewan’a sığınyordu, ama bir gün çok büyük bir şey oldu..”

delora nedir diye sorduğunda favian sarayı gösterir

“o gündeyiz.. birazdan gelirler..”

“kimler?”

“ewan ve biana..”

delora zaten başka kimseyi görmüyorken favian onun ne düşündüğünü anlamış, konuşur

“latty’i düşünüyorsun..”

genç kadın bakışlarını ona çevirirken iç çeker

“düşünmemek mümkün değil, ewan’ın bunları nasıl unuttuğunu, daha da önemlisi kimin unutturduğunu merak ediyorum..”

favian buna cevap vermezken delora gözlerini kısar

“onu da göreceğiz, değil mi?”

“ne gerekiyorsa göreceğiz, vaktimiz bol..”

delora işte ona eminken tekrar bahçeye döndüğünde ağlayarak göle doğru koşan 9-10 yaşlarında bir biana ve onun arkasından gelen ewan’ı görür ve izlemeye başlar..

“biana dur! BIANA!”

biana koşmaya devam ediyorken upuzun saçları suratına çarpıyor, havalanıyor, karmakarışık oluyordur, arkasındaki ewan’ı duymak istemiyor, ağlayarak göle, *annesine* koşuyorken biraz sonra kolundan yakalandığında bağırarak ewan’ın koluna vuruyordur, ewan dişlerini sıkıyor, yumrukları hissetmemey çalışırken biana sonunda pes ettiğinde onu tutar ve sarılırken küçük kız hıçkırarak ağlıyordur, boğuk bir sesle konuşur

“isteyerek yapmadım!”

“biliyorum-“

“AMA BABAM BİLMİYOR!”

biana başını kaldırarak ewan’a bakar

“bana nasıl baktı görmedin mi!? şeytanmışım gibi baktı ewan! ben şeytan mıyım!?”

ewan tabii ki değilsin diyorken biana aldırımıyordur, genç adamdan kurtulup göle koşar ve suya eğilip iki elini de sokarken ewan uzaktan onu izliyordur, biana biraz sonra elleri çıkarır ve yüzüne kapatıp sarsılarak ağlamaya başlarken delora favian’a döner

“ne olmuş?”

“lara’yı küvette haşlamış..”

delora’nın gözleri büyürken favian başını sallar

“kıskanmıştı, hayatında sadece iki kişiyi başkalarından kıskandı, biri babası, diğeri ewan..babasını lara’da kıskanmıştı, çünkü lara hamileydi, latty’e..”

delora elini ağzına kapatırken favian devam eder

“ama gerçekten istemeden olmuştu, biananın kontrol edemediği tek şey kıskançlığıydı..”

delora sessizce ewan’ın sarıldığı kızı izliyorken daha sonra göreceği şeyleri tahmin etmeye başlamış, ama yine de görmeden inanmak istemiyordu..

SOUNDTRACK MISSY HIGGINS – THE RIVER

---

luplex’e yine gece çökmüşken delora ve favian sarayın etrafında dolaşıyordur, genç kadın kollarını kendisine sarmış, favian’ı dinliyorken genç adam birazdan görecekları şey hakkında hikayesini anlatıyordur

“lara’nın kazasından 6 ay sonra biana babasından çok uzaklaştı, nestor da yakınlaşmak için bir sebep görmüyordu, o sıralar cartela sürekli siyasal problemler çıkarıyordu, lara hamileydi, nestor kızla ewan’ın ilgilendiğini bildiği için çok da oralı olmadı..”

“nasıl bir düşüncesizlik bu?”

“kendi kızını öldürtecek kadar büyük bir düşüncesizlik..”

deloranın gözleri büyürken favian başını sallar

“nestor o olaydan sonra önce lenalda’yı gönderdiği yerde öldürtmek için adam yolladı ama lenalda tehlikede olduğu haberini bir şekilde almış olacak, ortadan kayboldu..”

“ewan..”

favian gülümseyerek başını sallarken delora da rahatlamıştır, ikisi hala yürüyorken genç adam devam eder

“o süre içinde biana bir daha annesiyle konuşmadı, ama kendi kendine gittikçe güçleniyordu. bir gece nestor kızını öldürtmek için adamları ayarttığında bu sefer ewan’dan gizli yapabilmek için her şeyi denemiş ama başaramamıştı. işte o akşamdayız, birazdan sarayın kapıları açılacak..”

delora favian’la beraber o tarafa bakarken gerçekten de hemen sonra ağır kapılar iki yana açılır, ewan ve biana el ele koşarak merdivenleri inerken genç adam arkasına bakıyordur, karanlık avluda kimse görünmüyorken biana korkudan titriyor, saçlarını kulaklarının arkasına atarak ewan’a bakar, genç adam onu önüne almış, omzularından tutarak gözlerinin içine bakıyordur

“annenin söylediklerini hatırlıyorsun, değil mi?”

biana başını sallarken hemen sonra atılarak ewan’a sarılır

“korkuyorum!”

ewan onun saçlarını öperken mırıldanır

“korkma..su seni hasta etmez, değil mi?”

biana yine başını sallarken ewan onu kendinden ayırır

“bir şey olmayacak biana, annen seni bekliyor-“

“ya boğulursam ewan!?”

ewan hayır, boğulmayacaksın diyorken deloranın gözleri büyüyordur, o gece, biananın geceliği, saçları-o kız, göle koşarak içine dalıp kaybolan küçük kız bianadır..

---

biraz sonra saraydan iki görevli biana’yı aramak için bahçeye çıkmış, ikisinin sesleri duyuluyorken ewan bianaya döner

“koş! arkana bakmadan koş ve göle git biana, sakın korkma ve geri dönme, anladın mı beni?”

biana ağlıyor, tamam diyerek başını sallarken tekrar ewan’a sarılır ve titreyen elleri genç adamın sırtına tutunuyorken ewan istemeyerek de olsa kızı kendinden koparır ve göl tarafına iter

“koş!”

biana ağlayarak elini ağzına kapatır ve arkasını dönerek tüm gücüyle koşmaya başlarken buz gibi hava yüzüne çarparken yanağından akan yaşlar yüzünü yakıyordur, biana arkadan gelen sesleri

duymamaya çalışarak koşarken hayatı boyunca yaşadığı şeyler onun o küçücük kalbine o kadar ağır geliyordur ki..

küçük kız titreyerek ağlamaya devam ediyor, gölün kenarına geldiğinde nefes nefese durur, simsiyah sulara bakarken gözleri büyür, kendini bildi bileli oynadığı sular şimdi ona korkunç bir cehennem gibi geliyorken gözlerini kapatır ve bir adım atarak suya girerken buz gibi su küçücük ayaklarına milyonlarca iğneler batırıyor, ama biana ewan'ı dinliyor, annesine kavuşacağını biliyorken aklından suyun sadece başkalarına soğuk olduğunu, onu hasta edemeyeceğini, canını acıtamayacağını düşünerek bir adım daha atarken her seferinde damlalar tenine daha da ılık vuruyor, sonunda beline kadar girdiğinde küçük kız gözlerini açarak etrafına bakıyordur, arkasını dönerek geri kalmış saraya, tek tük ışıklara, *evine* bakarken dudağını ısırarak önüne döner ve yürümeye devam ederken nefesini tutarak tamamen suya girer, suyun üzerinde yüzen simsiyah saçları da biraz sonra tamamen karanlık sulara karışırken küçük biana'nın yatağı bir daha asla ısınmayacaktır...

“ben.. ben bunu gördüm!”

“evet gördün, tesadüfen bunu seçip göstermek istedim.. en sevdiğim parçadır..”

delora dehşetle genç adama bakarken favian suyu işaret eder

“annesine kavuştu!”

“ben öldü sandım!”

“biana hala etrafta dolaşıyor-“

“ben onun biana olduğunu nereden bilebilirim?!”

favian doğru derken delora homurdanıyordur, biananın gidişiyle yapayalnız kalmış bahçeye bakarken sorar

“sonra ne oldu?”

“biana yıllarca ortada görünmedi..”

“kaç yıl?”

“9 ya da 10.. tam olarak bilmiyorum, görünce sen karar ver..”

delora peki diyerek bekliyorken favian onun elini tutar ve ikisi başka bir yerde belirdiklerinde delora i çekerek etrafına bakıyordur

“yeni bir ev mi?”

“değil.. ewan'ın evi..”

delora kaşlarını çatarken favian yine neyin nerede olduğunu biliyor, gidip bir koltuğa otururken

delora eşyaları inceliyordur, mırıldanır

“ewan'ın evi de mi varmış..”

“sizin dönemden kimse bilmiyordu..”

delora *hıhıml*arken koyu yeşiller ve kahverengilerin olduğu evde yürüyordur, biraz sonra dış kapının sesi duyulurken delora favian'a bakar

“ewan?”

genç adam başını sallarken oturduğu koltuktan kalkar, hayatından bezmiş bir ewan içeri girerken favian konuşur

“savaş çıktı çıkacak, cartela lupobayı da yanına çekiyor, onlar ittifak oluştururken ewan ordunun başına yeni geçmişti, sürekli çalışıyor, yoruluyor, ondan böyle..”

delora başını sallarken ewan az önce favian'ın oturduğu koltuğa yığılmış, yavaşça kafasını kaşıyorken bir an sonra genç adamın arkasında genç bir kadın belirir ve ellerini ewan'ın eliyle beraber sarı saçların arasına sokarken ewan irkilerek kalkıyor, delora 18-19 yaşlarında görünen biana'yı ilgilyle izliyordur...

SOUNDTRACK

MISSY HIGGINS – THE SOUND OF WHITE

“biana?”

simsiyah saçları omzularından dökülen genç kız gülümserken ewan gözlerini kapatarak tekrar koltuğa yığılır, biana onun etrafından dolaşarak önüne gelir ve dizlerine tutunarak eğilirken ewan ona bakıyordur

“iyisin..”

“iyiyim..”

ewan uzanarak genç kızın yüzünü tutarken biana gözlerini kapatarak başını onun eline eğer, ewan da aynı şekilde gözlerini kapatmış, bir an aralarındaki sessizliği dinlerken biana onun elini indirerek kalkar ve uzanarak ewan’ın dudaklarını örterken genç adam derin bir nefes alarak genç kızın saçlarından ellerini geçirerek onu kendine çeker...

“tanrım..”

“ilk gelişi değildi..”

delora kelimelerini kaybetmiş, öpüşen çiftten bakışlarını alıp favian’a döner

“hiç ortalarda görünmemesi başkaları için miydi?”

genç adam başını sallar

“sadece buraya geldi, senelerce, sadece ewan’ı gördü-“

“tanrım, ewan..”

“ewan senelerce onu herkesten sakladı. biana annesiyle beraber olduğunu, iyi olduğunu söyledi ama nerede olduklarını hiç söylemedi. ewan ne zaman sorsa, cevabı *ben seni bulurum* oldu..”

delora parmaklarını dudaklarına kapatmış, sessizce öpüşen ve birbirlerini sarılıp orda öylece kalan çiftte bakıyorken aklı allak bullak olmuştur..

“nasıl bu kadar büyük bir şey bir anda yok oldu-neden? biana neden böyle oldu-anlamıyorum! hızlı gidemez miyiz!?”

favian ona bakarken kaşlarını çatar

“bunları bu sırayla aklıma yerleştirmek ne kadar zamanı mı aldı biliyor musun sen?”

delora *argh*larken favian sabırlı olmasını söylüyordu, o sırada oturdukları odanın kapısı açılır ve ewan kucağındaki biana’yla kapıları çarparak odaya giriyorken delora irkilerek geriye, favian’a yaslanır, genç adam sırtırtırken delora bunu görmek zorunda olup olmadığını soruyordu, favian onu yataktan kaldırıp daha uygun bir köşeye çekmekle cevabını verir..

---

biana yatağa atıldığında güler, üzerindeki ewan da sırtırtıyorken genç kadın onun saçlarını eliyle iterek güzel gözlerine bakar

“beni ne kadar seviyorsun?”

“o ne demek-“

“çok diyeceksin..”

ewan gözlerini devirirken biana ciddileşmiştir, ewan’ın yüzünü tutarak konuşur

“beni seviyor musun?”

ewan onun gözlerindeki karanlığa bakarken ne olduğunu merak ediyordu

“biana bir şey mi-“

“bir şey yok-kolay bir soru soruyorum ewan!”

ve genç kadın onu üzerinden iterek kalkarken ewan yutkunarak onun sırtından aşağı süzülen saçlarına bakıyordur

“seviyorum-tabii ki seviyorum! tanrı aşkına biana, hayatım seni sevmekle geçti-“

“o zaman söyle! sana sormadan söyle! hissettir ewan!”

genç kadının gözleri dolarken ewan oturduğu yerden kalkar ve ona sarılır, biana onun göğsüne saklanarak sessizce ağlarken genç adam saçlarını okşuyor, sorar

“bir şey oldu, değil mi?”

biana başını sallarken ewan’ın gömleğine tutunuyordu

“evimi özledim..”

ewan gözlerini kapatarak dudaklarını gecenin siyahından saçlara yaslarırken biana titreyerek iç çeker, genç adam onu yavaşça kendinden iterek gözlerinin içine bakarken konuşur
“senin evin benim, benimki de sen..sen evini her özlediğinde ben buradayım.. asıl ben özlüyorum-“
“elimden geldiğince sık gelmeye çalışıyorum!”
“biliyorum-kızımıyorum, sadece söylüyorum, *hissettiriyorum..*”
biana yine hafifçe titrerken gülümser ve genç adamın yüzünden tutarak kendine çekerken dudaklarına uzanır...

---

biana bu sefer daha nazik bir şekilde yatağa yatırılırken ewan elini yavaşça genç kadının kazağından içeri sokuyor, karnını, belini, sırtını sararak kendine çekiyorken biana gülümseyerek kendini ona bırakır, biraz sonra kazağı belinden sıyrılarak başından çıkarken ewan kazağı bir köşeye atıp genç kadının bembeyaz tenine eğilir, biana yutkunarak hayatı boyunca bildiği tek sıcak şeyin boyunundan yavaşça göğüslerine inmesini hissederken dudaklarından hafif bir ah dökülür, ewan’ın saçlarına götürdüğü eli havada küçük bir daire çizerek ikisini de giyisilerinden kurtarıırken ewan biananın tenine güler, genç kadını yatağa bastırarak bacaklarının arasına geçerken biana siyah saçlarının oluşturduğu yastıktan ona bakıyor, gülümser, ewanın sıcak nefesinden çıkan bir *seni seviyorum* aralarında dolaşırken biana gözlerini kapatarak belini kaldırır ve genç adamı içine alırken ewan uzanarak onun dudaklarını buluyor, karanlık ve sessiz odada ikisinin beyazlığı tek duyulan şey oluyordur...

---

delora ve favian odadan çıkmışlarken genç kadın kollarını kavuşturmuş, salondaki koltukların birine kendini bırakır, onun karşısındakine de favian otururken delora başını kaldırarak ona bakar
“bana neden bunları gösteriyorsun? biana’ya yardım mı edeyim? o aslında iyi bir kadın mı? neden favian?”

genç adam bir saniye için durup düşünür, sonra derin bir nefes alarak arkasına iyice yaslanırken sorar

“yardım et desem edecek misin?”

“elbette hayır-“

“neden?”

“çünkü o kadın bir şeytan-“

“sence şu anda ewan’la sevişen kadın bir şeytan mı?”

“o biana değil-“

“kim öyleyse? biana neden kötü? şu ana kadar neye, kime zarar verdi? hanginizi öldürdü-“

“latty’i haşladı-“

“ewan’ı kıskanıyordu.”

“NE-ewan’ı öldürmeye çalışıyor!”

favian bunun üzerine sadece gülümserken delora inler ve iç çekerek başını eğer, sonra tekrar kaldırırken sorar

“daha neler göreceğim?”

“çok şey.. bittikten sonra az önceki soruyu tekrar soracağım-“

“ne kadar daha böyle dolaşacağız?”

“bilmiyorum.. hiçbir zaman gerçekte ne kadar sürdüğünü bilemedim, ben de seninle anlarım-“

“saat, gün, ay, yıl?”

“bilmiyorum delora-“

“bilmen gerek!”

“neden? yetişmen gereken bir şey mi var?”

“evet, düğünüm!”

favian’ın gözleri büyürken delora yüzüğünü göstermek için elini kaldırır ama parmağının boş olduğunu görünce feryat ederek ayağa fırlar

“yüzüğüm! düşmüş-tanrı bilir nerede düştü-bir dakika..”

delora kaşlarını çatarak bir an düşünür, kafasından bir kaç hesaplama yaparken favian’a bakar

“gerçek dünyada baygın mı yatıyorum, yoksa yok mu oldum?”

“bilmem-“

“ne biliyorsun favian?!”

genç adam deloranın öfkesiyle oturduğu yerde gerilerken genç kadın ellerini saçlarından sokar

“döndüğümde beynim allak bullak olursa-“

“olmaz-“

“sen anlamazsın-“
“olmaz diyorsam olmaz delora-“
“ya nişanlandığımı unutursam-
“unutmazsın-“
“sus! sesli düşünüyorum!”

favian gözlerini devirerek susarken delora mırıl mırıl konuşmaya devam ediyordu, o sırada yatak odasından bir çığlık gelirken delora anında susar, favian ellerini birbirine sürterek kalkarken konuşur “gel bakalım..”
delora derhal favian’ı takip ederken ikisi az önce dışarı süzildükleri kapıdan tekrar içeri girerler..

---

ikisi içeri girdiğinde yatak boş, banyonun kapısı açıktır. Az önceki çığlığın sahibi’nin biana olduğu belliyken şimdi ki küfür dolu feryat bir adama aittir, delora kaşlarını çatarak banyodan kafasını içeri sokarken gördüğü manzarayla gözleri büyür
“bu kim!?”
favian da içeri şöyle bir bakar, sonra gülümserken delorayı yanına alır
“ewan. izle..”
delora ağzı bir karış açık, boş bakışlarla sudan bir figür olan bianaya ve aynada kendine bakan ve ewan’ın tam tersi, siyah saçları ve koyu kahverengi gözleri olan yakışılı adama bakar...

“EWAN!”
“BURDAYIM-“
“SEN KİMSİN!?”
“ASIL SEN NESİN?!”

ewan suyun altındaki su kadına bakıyor, arada aynadan kendini görüyorken kafayı yiyecektir, tekrar bianaya dönerken genç kadın düşün bir köşesine sığınmış, ellerini kaldırarak sudan oluşmuş yeni vücuduna bakıyordur, ewan kendisine ait olmadığına yemin edeceği elini uzatıp bianaya dokunmaya çalışırken genç kadın elini sallayarak onu ittirir, ewan suratına sıçrayan suyla gözlerini kapatırken biana bağırıyordu

“DOKUNMA-NE YAPTIN KENDİNE?!”
“BEN BİR ŞEY YAPMADIM!?”

ewan kendi sesinden korkarak dönüp tekrar aynaya bakıyorken siyah, kısa saçlarını kavrayıp çeker, aynaya yaklaşır yeni gözlerine bakar, burnunu sıkar, dolgun dudaklarını büker, başını eğip kusursuzca kaslanmış karnına ve göğsüne bakar, kollarını kaldırıp indirirken orasında burasında olan dövmeleleri inceliyor yüzünü buruşturarak bianaya döner, genç kadın da kendini inceliyorken ikisi de iç çekerek oldukları yere eğilip otururlar, biana üzerinden akan suyla bir oluyorken ewan yeni kafasını duvara yaslar...

“su oldum.”
“başka bir herif oldum..”

ikisi de iç çekerken biana gözlerini kaptarak başını arkaya yaslar-
“düzeldin..”

biana irkilerek gözlerini açar ve tekrar düzelmiş vücuduna bakarken tanrıların birine şükrediyor, ewan da kalkıp aynaya tekrar bakıyorken o değişmemiştir, küfrederek arkasını dönerken biana duş perdesini çekerek kendini tekrar saklamış, konuşur
“içeri git, giyin.. geliyorum..”

ewan o anda çıplak olduğunu hatırlarken başını eğerek önündeki küçük arkadaşına bakar ve kaşını kaldırırken hafifçe sırtır, ama hemen sonra tekrar somurturken banyodan çıkıp odaya döner...

“küfredebilir miyim?”

favian ne istiyorsa yapmasını söylerken delora bir ağız dolusu küfür eder ve salonda dört dönmeye devam ederken bir an durur

“kim o?”

“ewan-“

“onu anladık! neden öyle..şey..”

“ney?”

“farklı! ne olacak başka!?”

“daha yakışıklı?”

“favian! oyun oynamıyoruz, anlat..”

favian gülümseyerek peki der ve oturmasını işaret ederken delora böyle iyidir, elini sallayarak konuşmasını söylerken favian konuşur

“o gerçek ewan..”

“gerçek ne demek? açıkla..”

“ewan beşinci element olduğu için asıl benliği kendini sizin bildiğiniz ewan görüntüsünde saklıyor-“

“ewan öyle doğru!?”

“olabilir-“

“ne demek olabilir, adam sarışın büyüdü favian-“

“olabilir delora.”

delora bir şeyler homurdanırken tekrar elini sallar, favian devam eder

“beşinci element olduğunu bu akşamdan sonra öğrendi, biana’nın güçleri geliştikçe ikisinin arasındaki bağ da güçlendi, element ve akasha arasındaki bağdan bahsediyorum-“

“dur.”

favian dururken delora elini kaldırmış, kafasındaki soruyu sorar

“yani ewan taa o zamanlardan beşinci element olduğunu biliyordu?!”

genç adam başını sallarken delora bir küfür daha eder, favian gülümseyerek yanağını kaşırken delora anlamıyordur, gözlerini kapatarak sorar

“yani o zaman-BU ADAM BUNLARIN HEPSİNİ NASIL UNUTTU!?”

“göstereceğim-“

“gösterme! anlat! ya da önce anlat, sonra göster! şoktan şoka sürükleniyorum her seferinde..”

favian gülerken delora komik değil diyor, bir yere oturur..

SOUNDTRACK

MISSY HIGGINS - SCAR

“beynimi sulandırmak hoşuna gidiyor değil mi? nerdeyiz?”

delora önüne dönerek etrafına bakarken daha önce hiç görmediği bir parkta olduklarını anlamış, kaşlarını kaldırır ve omuzlarını silkerek yürürken hava muhteşemdir, genç kadın gülümseyerek derin bir nefes alırken ilerde koşan yeni ewan’ı gördüğünde favian’a döner

“biana nerede?”

“buralarda bir yerlerde olmalı, her zaman onu görmüyorum, görünmeden izlemiş olmalı..”

delora *hmml*arken tekrar önüne döner, parktaki köpeklerin birini severek sahibiyile konuşan, ve sıcacık bir gülümsemesi olan adamı gördüğünde bir anda ewan’ı daha önce hiç bu kadar rahat görmediği hisseder, kollarını kavuşturarak yavaşça yürümeye devam ederken bir anda belinden yakalanarak çekilir, tam önünden son hızla bir bisikletli geçerken delora yutkunarak belindeki kola tutunur, favian sağından eğilerek iyi olup olmadığını soruyordur, genç kadın başını sallar

“zarar göreceksin görünmemenin ne anlamı var?”

“başkasının aklında istenmeden dolaştığımız için bir ceza falan sanırım-“

“burada ölürsem orada da mı ölüyorum?”

favian yine bilmediğini söylerken delora genç adamın kollarından çıkarak ona döner

“tehlikeli yerlere götürmeden önce haber ver..”

genç adam gülümseyerek tamam derken delora da güzel der ve kendini toplayarak önüne döner ve bu sefer etrafına dikkat ederek yürürken favian da hafif esintide havalanan sarı dalgaları takip ederek yürür...

---

ewan içtiği suyun birazını da yüzüne dökerken delora genç adamın boynundan tişörtüne doğru süzülen damlaları izliyordur-
“colm’la mı nişanlısın?”
delora daldığı manzaradan uyanıp favian’a döner
“kim?”
“damat colm mu?”
delora evet diyerek tekrar önüne dönerken mırıldanır
“bu gidişle asla evlenemeyeceğiz, ama öyle..”
“neden?”
“ne neden?”
“delora sen beni dinliyor musun?”
delora gülerek önündeki ewan’ı gösterir
“adamı izliyorum, rahatlığına bak, resmen *mutlu*.”
“değişik, evet..”
“değişik az kalır-tanrım, ewan sana ne yapmışlar..”
favian gülümserken delora mutlulukla parlayan conrad kırması taş ewan’ı izlemeyi bırakmış, favian’a döner
“sen iyi misin?”
favian bir an soruyu algılayamazken hemen sonra omzunu silker
“sanırım..iyi gibi miyim?”
“nasıl ve neden yaptığını anlamadığım şeylerin dışında iyisin, en azından ölü değilsin..”
genç adam doğru diyerek önüne döner ve gülümserken delora onun profilini izliyor, o gece kollarında ölen adamın, *çocukluk arkadaşının* hatırası gözlerinin önüne geldiğinde gözlerini kapatır ve iç çekerek tekrar açarken uzanarak favian’ın elini tutar, genç adam da ellerinin üzerindeki nazik parmaklara bakıyor, yıllarca beraber büyüdüğü kızın elini tutarken delora başını onun omzuna yaslar...

SOUNDTRACK THE FRAY – LOOK AFTER YOU

“umarım bianayla kalmak için iyi bir sebebin vardır..”
favian omzundan gelen usul sese başını çevirirken delora ilerdeki insanları izliyordur, iç çeker
“çok uzak kaldık.. ne olduysa çok uzak kaldığımız, parçalanıp bir köşeye savrulduğumuz için oldu..
latty kaçırıldı, ben her şeye lanet edip kendimi dugan’a kapattım, ewan kendisi değilmiş zaten-
tanrım.. sen de..”
delora başını kaldırarak onu izleyen adama bakarken sorar
“sen hep uzaktaydın favian, seni umursamadığımızı düşündün mü hiç?”
genç adam gülümser
“başka bir gezegenin prensiydim ben delora, uzakta olmak zorundaydım..”
“ama biz çok yakındık..”
“bazen her şey sen istemesen de değişir, insanlar uzaklaşır, arkadaşlıklar soğur-“
“ölmeden önce yanında ben vardım favian, beni çağırdın..”
favian deloranın güneşte açılmış mavi bakışlarını izliyorken genç kadın onun yüzünü izliyordur, gözlerini, yanaklarını, dudaklarını..

favian uzanarak delorayı öperken genç kadın yüzüne vuran çiçek kokulu rüzgarla gözlerini kapatır..

---

delora favian’ın tuttuğu elini hafifçe sıkarken genç adam başını çeker, ikisi hala dudakları aralık, birbirlerini izliyorken favian konuşur
“colm geldi..”
delora kaşlarını çatarken favian biraz daha çekilerek önüne döner
“ben okuldan sonra troovaya dönmeden önceki sene colm oreon’a geldi..”

deloradan usul bir *oh* duyulurken favian iki elinin arasındaki parmaklarla farkında olmadan oynuyor, genç kadının avcunun içine dokunuyorken delora'nın bütün benliği sol elinde toplanmış, geri kalan minnacık bir miktarıyla favian'ı dinliyorken genç adam kendi kendine gülümser

“okulda sadece üçümüz vardık, en azından bize öyle gelirdi.. latty, sen, ben.. ewan her zaman hafta sonları ya da tatillerde dönülen adam olurdu, o sizi benim tanıdığım kadar tanımıyordu.. zaten latty döndüğümüz gibi adamın etrafında pervane olduğu için bizimle pek takılmıyorlardı, hatırlıyor musun?”

delora da gülümseyerek başını sallarken favian ona döner

“ben senden hoşlanıyordum delora, çok hoşlanıyordum hem de.. ama hiç söylemedim..”

genç kadın hafifçe dudağını ısırırken favian ona gülümser

“çok iyi arkadaştık, her şeyini bilirdim, latty kafayı ewan'la bozunca gelir saatlerce benimle konuşurdun, ilk sütyenini bile benimle aldın..”

delora gülerek başını eğerken favian da gülüyordu

“bunları zaten hatırlıyorsun..”

genç kadın o zamanlardaki aptallıklarını hatırlarken başını iki yana sallıyordu, favian onu çenesinden tutarak kendine baktırırcan gülümsemesi silinmiş, sanki bir sis bulutunun arkasındaymış gibi mırıldanır

“..ama hiçbir zaman benim gördüğüm gibi görmedin..”

delora kendini hala lisedeymiş gibi hissediyor, sanki favian'ın acısı onun suçu, onun mide bulandırıcı bencilliğiymiş gibi geliyor, ama bir şey söylemiyorken zaten ne diyeceğini de bilmiyordu, favian onu bırakarak tekrar önüne döner, ewan ortadan kaybolmuş, ama ikisi hala orada kalabiliyorken delora konuşur

“sonra colm geldi ve ben en iyi erkek arkadaşımın beni kardeşi gibi gördüğünü düşündüğüm için yakışıklı stajyere aşık oldum.”

favian hızla ona bakarken o cümlelerin içinde bir şeyler gizlidir, delora gülümser ve önüne dönerken devam eder

“ben de senden hoşlanıyordum, kader, şans veya talih diyemem favian, bilmiyordum, ama o zamanlar söylemiş olmanı dilerdim, tek bir cümlemin şimdi neleri değiştireceğini tahmin bile edemiyorum..”

“çocuktuk..”

delora başını sallarken sonunda elini çeker ve oturdukları yerden kalkarak hala oturan favian'a döner

“sırada ne var?”

favian bir an daha önündeki sarışına bakar, ama değişen bir şey olmazken genç adam da kalkar ve onun elini tutarak gözlerini kapatmasını söylerken delora itiraz etmez..

---

delora tekrar gözlerini açtığı anda karanlık bir yatak odasında olduğunu görür, eşyaları hayal meyal ayırt edebiliyorken bu sefer nerede olduklarını sormak istemiyordur, aslında hiç konuşmak istemiyordur, çünkü ne söylerse favian'ın kalbi kırılacaktı gibi geliyordu, o yüzden sessizce etrafına bakıyorken biraz sonra ona tanıdık gelen eşyaları görmüş, duvardaki posterler, mantar panodaki resimler, her şey bir anda yerine otururken delora şokla favian'a döner ve tam konuşacakken odanın kapısı açılıp içeri 18 yaşındaki delora ve favian koşuşturarak girerken delora nefesini tutuyor, favian onu izliyordu...

“matildanın suratını gördün mü!!”

favian gülerek onları yasaklı saatlerde koridorda koşarken görmüş kızın taklidini yaparken delora da sesini sinir bozucu bir şekilde inceltir

“bu saatte odaya misafir almak yasak! tanrım hepimiz öleceğiz! ağağ!”

favian gözlerini devirirken delora da pfftlar ve odanın ışığı yerine baş ucundaki abajuru açıp kendini yatağa bırakırken favian bilgisayarın başına oturmuştur, deloranın şarkılarını karıştırıyorken genç kız yattığı yerden sorar

“sence colm beni öper mi?”

favian'ın tuşlardaki eli donarken hala bilgisayara bakıyordu, delora ayağa kalkmış, onun yanında iskemleye sıkışırken konuşur

“sana soruyorum-şunu aç..”

delikanlı o şarkıyı açarken delora dirseklerini masaya dayayarak çenesini ellerine dayar

“colm beni öper misin? diye sorsam ne der? şok olur kesin..”

favian olabilir diyorken delora iç çeker

“okul bir an önce bitse, hatta bir an önce bir kaç sene büyüsek-ve ben akamdemiye gitmek istemiyorum sanırım..”

favian işte bunu duyunca genç kıza bakmaya karar verirken delora onun yanından kalkar

“öyle bakma, bazen istiyorum, bazen istemiyorum.. lattyle sen melekler okuluna gideceksiniz tabii, ben tek başıma ne yapacağım?”

“sen de meleklerin sınavına girersin-“

“beceremem, ayrıca benim ne olacağım belli, gücüm, gelişimim, her şeyim belli.. siz ikiniz sadece sihirlisiniz, eğitilip büküleceksiniz dahaaa..”

delora melekler okulunun onları bükmesini favian’ın yanaklarını çekiştirerek canlandırırken delikanlı onun ellerini tutarak indirir

“tatillerde görüşürüz..”

“öyle tam olmaz..”

“neden?”

delora omzunu silkerek tekrar yatağına otururken favian da onun yanına gelip uzanır, delora da kendini arkaya bırakarak delikanlının karnına başını koyduğunda ikisi de tavanı izliyor, favian mırıldanır

“colm’a aşık mı oldun?”

“bilmem.. hiç aşık olmadım ki.. ama hep onu düşünüyorum..”

“sadece düşünmekle aşk olmaz..”

“ona dokunmak istiyorum, öpmek istiyorum..”

favian yine sessizleşirken delora yattığı yeri beğenmemiş, kalkıp favian’ın yanına uzanır, ikisi de birbirlerine dönmüşlerken delora gülümser

“sen adrianne’e aşık olmuş muydun?”

favian gözlerini devirirken delora gülerek uzanır ve delikanlının çenesini ısırıp geri çekilirken favian ona bakıyordur

“ne yapıyorsun?”

“ısırıyorum?”

favian bakışlarını tekrar tavana çevirirken delora kaşlarını çatmıştır

“yanlış bir şey mi yaptım favian?”

“hayır..”

“e ama kızdın..”

“kızmadım..”

“yalan söyleme..”

favian yattığı yerden doğrulurken delora da onunla beraber kalkmıştır

“bak kötü bir şey yaptıysam söyle-“

“yapmadın delora..”

“ama hala kızılıyorsun favian, ben hissediyorum, ne yaptım?”

“devamlı bir tarafımı ısırılıyorsun, ya da sıkıştırılıyorsun, öpüp dokunuyorsun...”

delora yutkunurken favian yine bilgisayarın başına oturmuştur, yataktaki genç kız yaptığı şeyleri şöyle bir kafasında tartar, bazen çenesini ya da yanağını ısırılıyordur evet, ama o kadar sevesi geliyordur ki ısırmaktan başka bir şey yapamıyordur, arada boynunu da öpüyordur evet, ama o kadar sıcaktır ki orası, yanağını öpene kadar kimse yokken boynunu öpse daha iyi olmuyor mudur, ya da

yanaklarını sıkıştırınca-

“sevgimi gösteriyorum-“

“ben rahatsız oluyorum delora-“

“geçen sene olmuyordun-“

“bu sene oluyorum, yapma lütfen..”

“peki, yapmam.. özür dilerim..”

favian onun soğumuş sesiyle arkasını dönerken delora üzerindeki kazağı çıkarıyordur, yorganın altındaki geceliğini alarak başından geçirir, eteğin altından kotunu da çıkarıp kazağıyla beraber dolaba tıkarırken favian onu izliyordur, genç kız yatağa girip yorganı da üzerine çeker

“uyuyacağım, bilgisayarla işin bitince kapatırsın..iyi geceler..”

ve ışık kapanırken favian yüzüne bilgisayarın ışığı vuruyor, sırtını ona dönmüş deloranın saçlarına bakıyorken dönerek aletin ekranını kapatır ve yerinden kalkıp olabildiğince sessiz, odadan çıkar..

“gece böyle bitmedi..”

favian bildiğini söylerken delora zaten ne olacağını biliyor, iç çekerek yerde oturmaya devam ederken favian birazdan açılacak kapıyı izliyordur, delora ona döner

“özür dilerim..”

favian cevap vermezken delora yatakta gözleri kapalı, ama uyumayan kendisine bakıyor, mırıldanır

“beni istemediğin için kızmıştım, senin kalbinin kırıldığını fark edememiştim..”

“önemli değil..”

delora tekrar genç adama dönerken odanın kapısı açılır, favian tekrar içeri giriyorken yataktaki

delora gözlerini açarak duvara vuran gölgeye bakıyordur..

SOUNDTRACK

JAMES MORRISON – YOU GIVE ME SOMETHING

“delora?”

genç kızdan ses gelmezken favian koridora bakıp içeri girer, kapıyı kapatıp yatağa ilerler, deloradan boş kalan yere otururken yatağın alçalmasıyla delora hemen gözlerini kapatır, favian görmüş, gülümser

“gördüm, aç gözlerini..”

delora gözlerini açar ve iç çekerek arkasını dönerken favian ona bakıyordur, kızgın da görünmüyordur, delora dirsekleri üzerinde doğrulur

“neden istemiyorsun?”

“artık küçük değiliz de ondan..”

“ne fark eder?”

“sen beni öptüğünde sadece sevgiden öpüyorsun, ama ben başka şeyler düşünüyorum..”

“seks gibi mi?”

“evet, seks gibi..”

delora tamamen doğrularak tam favian’ın karşısında oturuyorken delikanlı karanlık odada pencereden vuran ışığın aydınlattığı yüzü izliyordur, delora da ona bakıyorken uzanır ve favian’ın dudaklarını örter, yumuşacık öpüp geri çekilirken sorar

“bu da mı seks?”

favian başını iki yana sallar, sonra kendisi uzanarak genç kızın dudaklarını diliyle aralar ve ikisinin de ağızları açılırken favian genç kızın yüzünü tutuyor, ağzında dolaşan dilini emerek ayrılırken delora kalbi ağzında, az önce seks nedir görmüş, ağzını kapatır...

“ben seni hiç böyle öpmedim favian..”

“ama ben seni hep böyle öpmek istiyorum..”

“bana aşık mısın?”

“hayır..”

delora’nın kalbi bir anda çıt diye kırılmış, genç kız kırıldığına bile şaşırıyorken bir şey söylemeden başını sallar

“bundan sonra öpmem..”

“ısıracak mısın?”

delora yine nefesi kesilerek ona bakıyorken favian uzanarak deloranın boynuna eğilir ve hafifçe öpüp sonra da ısıtırken genç kız gözlerini kapatarak yutkunur

“yapma favian..”

favian onu dinlemiyor, diliyle kulak memesine kadar gelmiş, hafif parfümün kokusuna gülümseyerek yumuşacık kulak memesini dişlerini arasına alırken delora’dan küçücük bir ses çıkar, favian sırtarak onu geriye yatırırken delora delikanlıyı omuzlarından tutarak tekrar doğrulur

“olmaz..”

“neden?”

“biz birbirimize aşık değiliz, arkadaşız biz favian..”

“ama ikimiz de birbirimize dokunmak istiyoruz, değil mi?”

“sen bana zorla dokunuyorsun-“

“az önce de zorla mı inledin?”

delora sinirlenmiş, favian’ı iterek yataktan çıkarken delikanlı onun sırtına bakıyordur

“ilk defa colm’la mı sevişmek istiyorsun?”

“evet! kıskandın mı?”

“evet..”

delora *argh*layarak odada dönmeye başlamışken favian gülümser

“kızınca daha güzel oluyorsun hayatım..”

delora yerdeki yastıklardan birini alıp favian’ın kafasına atar, delikanlı gülerek yastığı yakalarken

delora ona atılmış, yastığı bir kenara atarak dudaklarına yapışırken favian gülmeyi unutmuş, az

önceki gibi ağzını açarak delorayı karşılarırken genç kız onu iterek yatağa yatırır, geceliği

bacaklarından sıyrılmış, bacaklarını açarak favian’ın üzerine oturuyorken onları izleyen büyük delora şokla ayağa fırlamıştır..

“BEN BÖYLE HATIRLAMİYORUM! BU NEDİR!?”

favian ona sakın olmasını söylerken delora yatakta birbirlerini soymaya çalışan gençleri gösterir,

favian onu tekrar yere çekerken delora sinirden ağlayacaktır

“sen o gece gelmiştin, bir daha öpüşmeyelim demiş ve ayrılmıştık-favian neler oluyor?”

“ewan bu kadar şeyi nasıl unuttu diye soran sen değil miydin?”

“evet, ama *bunun* ne alakası var?!”

“çok var delora, bir tek ewan kendini unutarak yaşasaydı her seferinde siz hatırlatırdınız, ewan’la ilgili şeyleri unuturken arada bazı şeyler de gitti-“

“ama bu..”

delora, gülerek sakarca sevişir gibi yapan kendini ve üzerindeki favian’ı izliyorken bütün tüyleri diken diken olmuştur

“bu tamamen bana ait bir şey, *benim*, ewan’la ne alakası var-“

“benimle alakası var..”

“anlamıyorum..”

“biana’yla yaptığımız anlaşmanın bir parçası diyelim..”

deloranın gözleri büyürken favian devam eder

“onunla olabilmek için sizden ayrılmam gerekiyordu, o da bir kaç küçük düzenleme yaptı-“

“biana bizim aklımızla nasıl oynuyor-“

“biananın şu anda elinde tuttuğu güçlerle isterse her şeyi yapabilir delora..”

“o güçleri nasıl aldı peki-ve-sen-NEDEN BENİ BIRAKTIN FAVIAN!?”

favian buz keserken delora paramparça olmuş, ona bakıyordur..

“BENİ BIRAKACAK KADAR-*BUNU* BIRAKACAK KADAR ÖNEMLİ Mİ BU KADIN-tanrım, ben sana aşkıttım favian..”

yataktaki iki vücut birbirne değdikçe delora delirecek gibi oluyorken başının döndüğünü hissettiğinde elinin altındaki iskemleye tutunur, iskemle yerde kayarak boğuk bir ses çıkarırken yataktaki favian ve delora o tarafa bakmış, ama bir şey görememişken favian oturduğu yerden fırlamış, delorayı da alarak ortadan kaybolur..

SOUNDTRACK

JAMES MORRISON – ONE LAST CHANCE

---

delora favian’a tutunarak bir yerlerde var olurken genç adam onu koltukların birine oturtur, delora başını tutarak uzanmayı tercih ederken favian koltuğun başındaki battaniyeyi açarak onun üzerine örter

“uyu biraz..”

“uyuyamam.. nerdeyiz?”

“ev..”

“kimin evi..”

“ikimizin evi, hadi uyu delora..”

delora favian’ın kolunu sımsıkı tutmuş, kocaman gözlerle ona bakıyorken genç adam iç çeker

“bilmek istemezsin, sorma delora lütfen-“

“bizim evimiz mi var? ne zaman?”

“delora-“

“cevap ver!”

“akademiden mezun olduktan sonra-“

“hangimiz?”

“ikimiz de-“

“ben akademiye gitmedim!”

“gittin..”

delora genç adamın kolunu bırakarak ellerini yüzüne kapatırken favian ona bakıyor, o da koltuğun yanına çökerek genç kadının saçlarına uzanırken delora ağlıyor, onun elini iterek kendinden uzaklaştırır, hıçkırarak ağlarken parça parça hisler, dokunuşlar, gülüşler kulağına geliyor, üzerinde yattığı kahrolası koltuğu nasıl aldığını bile hatırlıyorken derin bir nefes alır, hıçkırıkları içinde boğularak onu sarsarken delora favian’a döner

“geri ver..”

“hayır-“

delora doğrulur ve genç adamın yüzüne bir tokat patlatıp bağırır

“GERİ VER DEDİM-HEPSİNİ,HEPSİNİ VER! BENDEN ÇALDIĞIN BÜTÜN HAYATIMI GERİ VER!”

favian yüzünü tutuyorken delora onun kolunu yumrukluyor, ağlıyor, gücü tükenerek genç adamın kazağına tutunuyorken sesi küçülmüş, bitmiş, yalvarır

“lütfen-“

ve bir an sonra dudakları kapanırken genç kadın ağlamakla inlemek arasında bir ses çıkararak favian’ın başına tutunur..

---

favian ne var ne yoksa hepsini veriyor, nasılsa artık fark etmeyecek, ne biliyorsa her şeyi deloraya bırakıyorken genç kadın onu tutmuş, başını, boynunu, dudaklarını tutmuş, bırakmıyorken gördükleri bittiğinde, *kendini tamamladığında* ağlayarak çekilir ve favian’a sımsıkı sarılırken genç adam da yıllar sonra onu tutuyor, tuttuğu kadının gerçekten ona ait olduğunu hissediyorken delora onun saçlarını okşuyor, boynunu öpüyor, geri çekilir

“neden? neden favian?”

favian cevap veremiyorken delora uzanarak genç adamın dudaklarını kapatır ve omuzlarından iterek yumuşak halıya yatırırken bacaklarını açarak üzerine çıkıyordur, favian onu kalçasından kavramış, bütün gücüyle öpüyorken delora genç adamın saçlarını iki taraftan kavramış, başını çekerek sorar

“neredeyiz?”

“yemekteyiz, doğum günüm..”

delora ne yediklerini, sonra ne yaptıklarını, ne hediye aldığını, genç adamın gülüşündeki tüm kıvrımları hatırlarken gözleri yaşlı, gülümseyerek tekrar ona eğilir ve dudakları birbirine değer değmez deloranın sırtı yere değerken ikisi de birbirine tutunur...

---

bütün giysiler bir yere dağılmış, ama hiçbiri normal gözlere görünmüyorken onlardan kurtulmuş iki bedenden biri altındaki kadının göğüslerinin tam ortasını öpüp diliyle yukarı çıkar ve tam çenesinde durup ısırırken genç kadın gülümsüyor, üzerindeki adamı kendine çeker ve favian inleyerek deloranın içine girerken genç kadın dudaklarını ısırarak parmaklarını genç adamın beline saplıyordur, favian eğilerek onu öperken delora bacaklarını kapatarak genç adamın kalçasına dolar, favian kendini biraz daha iterken delora inleyerek gülümsüyor, favian onun güzel boynunu ısınyorken delora kollarını onun boynuna dolar, ikisi birbirine kenetlenmiş, sımsıkı sarılıyken delora genç adamın şakağını öpüyor, içinden çıkmasına izin vermez...

SOUNDTRACK

THE FRAY – LOOK AFTER YOU

“biana ewan için hafızalarla oynarken-“

“ki hala neden yaptığını anlamış değilim..”

favian gülümseyerek sarı saçları öperken deloranın başı genç adamın göğsünde, üzerlerindeki battaniyenin püskülleriyle oynuyordur

“devam et..”

“hafızalarla oynanırken bana geldiğinde-“

“bir de herkesin ayağına mı gitti?”

“herkesin değil, ama bana geldi çünkü benim gücüme ihtiyacı vardı-“

“zamanda dolaşabiliyorsun..”

genç adam evet diyerek genç kadının sırtında parmaklarını gezdiriyorken delora yıllardır ne olduğunu aslında bildiği güçle gülümser, gözlerini kapatmış, sırtındaki parmakların sıcaklığını duyuyor, mırıldanır

“neden seni öldürmesine izin verdin?”

“beni öldüren biana değildi..”

delora gözlerini açarak başını kaldırırken favian onun al al olmuş yanaklarına bakıyor, gülümser

“sana öyle göstermek zorundaydım-“

“neden?”

“biana için öyle olması gerekiyordu-“

“biana ne yapmaya çalışıyor?”

favian şimdi evrenin sırrını bilse bir saniye bile düşünmeden söyleyecek kadar önündeki kadına aşık, sarı saçları okşarken cevaplar

“ewan’ı kurtarmaya çalışıyor..”

delora gözlerini kapatarak alnını favian’ın göğsüne dayar ve kafası yine çorba olmuş, inlerken favian hafifçe güler, delora onu duyunca dişlerini genç adam saplarken favian gülerek onu iter ve tekrar üzerine çıkarken delora onun gözlerine bakıyor, yüzünü parmaklarıyla tekrar çiziyor, mırıldanır

“kimseyle evlenmiyorum..”

“güzel..”

ve genç adam gülümseyerek sıcak dudaklara eğilirken delora her şeyi dönünce düşünecek, ama dönmeyi istemiyorken favian’ın öpüşünü karşılar..

“bundan sonra ben ne sorarsam ona göre cevap verip göstereceksin..”

favian tamam derken delora tekrar ewan’ın evinde olduklarını anlar, evin kapısı çalarken içerdeki odadan sarışın olan ewan çıkmıştır, kapının deliğinden bakıp saçlarını çataarken açar, dışarda kimse yokken genç adam bir şeyler homurdanıp kapıyı kapatır ve arkasını döndüğünde biana belirip boo!lar, ewan gözlerini devirirken saçlar yine kararmış, genç adam kendine dönmüşken biana onu takip ediyordur

“evde neden öyle dolaşıyorsun?”

“sen neden sürekli su olmuyorsan ondan..”

biana peki derken ewan bugün terstir, genç kadın bir an dokunsa mı dokunmasa mı karar veremezken sorar

“bir şey mi oldu?”

“her gün bir şey oluyor..”

“ters cevap vermene gerek yok, adam gibi soruyorum-“

“sinirlerim tepemde biana, üzerime gelme..”

“ben bir şey yapmadım!”

ewan elindeki fincanla içeri giderken elini kaldırır

“şimdi yapıyorsun, sussan?”

“istersen hiç gelmeyeyim?”

ewan iç çekerek arkasındaki kadına döner

“öyle demek istemedim-“

“ne olduğunu söyle..”

“savaş çıkacak..”

biana genç adama bakakalırken ewan kahvesinden bir yudum alıyordur, keyifli bir ses çıkararak salona dönerken biana hızlı adımlarla onu takip eder

“ne zaman?”

“yakında, kimse yerinde duramıyor, bir şeyler oluyor..”

“sen de savaşıyorsun..”

“eh, doğal olarak..”

“ölürsen-”

“bu kadar güçle pek öleceğimi sanmıyorum-“

“hala diğer ewan gibi dolaşıyorsun, gücünü nasıl kullanacaksın?”

“gerekirse kullanırım-“

“gerekmesin..”

ewan gülümserken biana endişelenmiştir

“ciddiyim ewan, latty ne olacak?”

ewan bilmediğini söylerken biana onunla beraber bir koltuğa oturmuş, başını genç adamın omzuna yaslar...

“yani şimdi biana latty’i mi koruyor?”

“kardeşi, koruyacak tabii..”

delora ya *tabii* diyorken favian güler

“bazı şeylere kendini alıştırsan iyi olur tatlım, birincisi, ewan bianaya aşık, ikincisi, latty biananın kardeşi ve biana kardeşini korumak için her şeyi yaptı..”

delora bir şeyler mırıldanarak başını iki yana sallarken favian onu omuzlarından sararak başını öper
“az kaldı, ne bilmek istiyorsun?”

“savaşı, latty’i o kadar koruyorsa nasıl kaçırılmasına izin verdi..”

favian pekala diyerek onu başka bir yere götürürken delora genç adama tutunur..

SOUNDTRACK MISSY HIGGINS - NIGHTMINDS

---

biana ewan’ın evinde dört dönüyor, kapının açılıp genç adamın girmesini bekliyorken bu saatlerdir sürüyordur, ewan bir türlü gelmiyorken biana aklını kaçırarak, gidip bir koltuğa otururken dizlerini kendine çeker, koltuk onu saklıyorken biraz sonra ewan gözünün önünde ortaya çıkar, biana ayağa fırlarken genç adam başı gözü yara bere içinde, elleri titreyerek ona bakıyorken genç kadın atılıp ona sarıldığında nefesini bırakır ve rahatlayarak başını genç kadının boynuna saklarken sarı saçları yavaş yavaş kendi rengine dönüyordur...

“karaya inmeyeceğim demiştin..”

“inmek zorunda kaldım, isyanlar şiddetleniyor-ah! yavaş..”

biana genç adamın dudağındaki kesiğe üflerken uzanıp üzerine bir öpücük bırakır, ewan onu izliyorken biana döner, ilk yardım çantasından bir bant alıp açarken sorar

“kendi kendini neden tedavi etmiyorsun anlamıyorum..”

“senin yapman hoşuma gidiyor..”

biana gülümseyerek küçük bandı az önce genç adamın alnında temizlediği yaraya yapıştırırken ewan konuşur

“ayrıca bir günde iyileştiğimi yeni doktora nasıl açıklarım bilmiyorum..”

“vien, değil mi?”

ewan başını sallarken biana genç adamın saçlarının arasındaki kırmızılığı görür ve dizlerinin üzerinde durarak saçları aralarken konuşur

“bilmiyorum, vien neden sana bakmıyor?”

“izin vermiyorum-ne var biana, saçımı çekiyorsun..”

biana ıslak bezi alarak kırmızılığı silerken başka bir yerden bulaşan kan olduğunu anlar

“bir şey değilmiş, banyoya girebilirsin..”

ewan sonra diyerek biananın elinden bezi alır ve tekrar su dolu kasenin içine atarken gülerek genç kadını koltuğa yatırır

“her yanım sızlıyor, nazik ol..”

biana gülümseyerek onu kendine çekerken ewan kendini suyun kollarına bırakır...

---

ikisi bir şekilde yatağa ulaşmış, ewan hem zevkten, hem de yorgunluktan uyuyakalmış, sakın nefesler alıyorken yanındaki biana başını eline yaslamış, onu izliyordur..

parmakları genç adamın kollarındaki dövmelede dolaşıyor, daha yarısının bile anlamını bilmiyorlarken ewan özündeki adamın ne ara çıkıp dövme yaptırdığını bilmiyor, ama biana onun taşıdığı ruhların simgesi olduğunu söylüyordur, kollardan sonra genç kadının elleri ewan’ın göğsünde dolaşıp boynundan yavaşça yukarı çıkarken genç adam kendi kendine bir şeyler mırıldanıp başını bianaya çevirir ve uyumaya devam ederken biana gülümser, genç adamın rahatlamış ifadesine, yumuşacık dudaklarına ve küçücük burnuna bakarken uzanıp burnunu üzerine bir öpücük bırakır ve

sıcacık boynuna sokularak gözlerini kapatırken ewan kollarını ona dolayarak ılık sularda salınırcasına uyumaya devam eder..

“latty’i nasıl korudu diye sormuştum, bu neydi?”

“sabırlı olsan biraz?”

delora gözlerini devirirken favian uyuyan ikiliye bakıyordur, delora da bekliyorken genç adama sokulur

“bomba mı düşecek?”

“saçmalama delora..”

delora sırtırken favian onun başını kendine çeker ve izlemeye devam ederken delora genç adamın göğsünde, onun kazağına tutunmuş, kalp atışlarını dinliyorken gözlerini kapatır, biana da ewan için zamanında bunları hissetmişse delora şimdi onun için üzüldüğünü düşünürken o anda biana acı dolu bir feryatla uykusundan uyandığında delora da irkilerek onlara bakar...

SOUNDTRACK CHRISTINA AGUILERA – OH MOTHER

“annem! ewan!”

ewan çoktan doğrulmuş, biananın yataktan fırlamasını izliyorken genç kadın yerden aldığı giyisileri hızla üzerine geçiriyor, saçlarını kazağından çıkarmadan ayakkabılarını giyerken ewan’a döner, genç adam onun ağladığını gördüğünde kolunu tutar

“ne gördün-“

“gitmem gerek, döneceğim..”

genç kadın eğilerek ewan’ın yüzünü tutar ve dudaklarına dokunarak ortadan kaybolurken genç adam bir an sonra yatakta yapayalnız kalmıştır..

“anne-ANNE!”

biana yere yığılmış annesinin başına çöker ve kendine çevirirken lenalda’nın yüzü paramparça olmuş, dudaklarının arasından kan sızıyorken biana ağlayarak annesine sarılır ve eşyaların çoğunun yanmış olduğu evde etrafına bakarken yerde cansız yatan adamları izliyor, onları nasıl bulduklarını anlamaya çalışıyordur..

---

ewan mutfaktayken salonda yere bir şeyin düştüğünü duymuş, içeri koşarken biana ve kollarındaki annesini gördüğünde yanlarına fırlar ve lenaldayı kucakladığı gibi yatak odasına götürürken biana salonda ağlayarak yerde oturmaya devam eder..

---

ewan geri döndüğünde biana hala yerde, elindeki kan lekelerine bakarak öylece oturuyorken genç adam onun önüne oturup ellerini tutar, kanına ya da başka bir şeyine aldırmadan öperken biana ağlayarak ona sarılır, sımsıkı tutmuş, bırakmıyorken ewan onun saçlarından ellerini geçirmiş, istediği kadar böyle kalacaklarını söylüyorken usulca annesinin iyi olduğunu, her şeyin yoluna gireceğini söylüyordur, biana titriyor, içini çekerek ağlıyorken ewan onu kendinden ayırır, ağlamaktan kıpkırmızı olmuş gözlerine bakarken eğilerek dudaklarını örter, biana son kez titreyerek kendinden geçerken genç adam derin bir uykuya dalmış genç kadını kucaklayarak kaldırır ve başka bir yatak odasına götürürken biananın ewan’ın boynunda kenetlediği elleri çözülüyordur..

“annesini iyi oldu mu?”

favian başını sallar

“hala yaşıyor..”

delora dudağını kemiriyorken başını sallar, ikisi biananın odasında, genç kadının *uyumamasını* izliyordur, ewan’ın tılsımı çoktan etkisini kaybetmiş, biana kıvrıldığı yerde karşıındaki duvarı

izliyorken ne favian'ı ne de delora'yı görüyordur, o sırada arkasından usul bir ses duyarken kaşlarını çatarak yattığı yerde döner, sesin kendine ait olduğunu anlaması bir kaç saniyesini alırken diğer bianayı ve yanındaki favian'ı gören delora yanındaki adamın koluna asılır..

“biana beni dinle-“

“sen.. sen-sen bensin-nasıl?”

yataktaki biana doğrulmuş, yatağın başına sığınıyorken diğer biana, biraz daha olgun, daha yorgun bir biana, siyah bir ceket takım içinde, uzun saçları zarifçe yarım toplanmış, puslu gözlerine kahkülleri gölge oluyorken yataktaki kadının hemen önüne oturarak gençliğinin ellerine uzanır “bir şekilde oldu, şimdi nasılı boşver, ben olduğumu biliyorsun, hissediyorsun, değil mi?” genç biana ürkekçe başını sallarken kendini hissetmenin nasıl bir şey olduğunu henüz tanımlayamamış, ama karşısındaki kadına güveniyorken biana konuşur “sana anlatacaklarım çok çok önemli biana, bütün dikkatinle dinleyip hepsini hatırlaman gerekiyor-“ genç biana bir şey söyleyecekken diğer biana izin vermez “-yorgunsun, kafanda çok şey var, biliyorum, annem iyi olacak, dediklerimi yaparsan daha da iyi olacak..” genç biana başını sallarken diğer biana gülümser, delora onlara bakıyorken bianayla beraber gelen favian ikisini görmüş, başıyla hafifçe selam vererek tekrar önüne döner “bizi görüyor!” “kendimi ve yanımda getirdiğim ruhları görebilirim, biana sadece kendini ve diğer favian'ı görebilir, senin gibi..” “ben de kendimi görebilir miyim?” favian buna cevap vermezken delora şimdi zamanı olmadığını biliyor, tekrar biana ve-bianaya döner..

“yapamam-ewan'ı bırakamam o bizi koruyor!”

“bırakmak zorundasın! onun iyiliği için, yapman gereken çok şey var biana yalvarırım, sensiz daha güvende olacak-“

“nereden biliyorsun?!”

“ben onun olmadığı bir zamandan geliyorum!”

genç biana nefesi kesilerek önündeki kendisine bakıyorken biana başını sallar

“bir tek ewan değil biana, kardeşin, latty'i de koruman gerekiyor ve daha bir çok hayatı-“

genç kadın ne yapması gerektiğini bilmiyor, sadece kendi gözlerinin içine bakıyorken o gözler yapması için yalvarıyordur, ikisini izleyen bir çift mavi göz de şokla yanındaki favian'a dönüyorken genç adam ona bakar

“delora-“

“ewan.. ewan öldü mü?”

“evet..”

“ne zaman?! neden-kim!?”

“bu yaşananlardan yaklaşık iki sene sonra, savaş sırasında öldü, dorian'ın gücünün dengesizliğinden olduğu çok sonra anlaşıldı. Biana o anlaşılan yıllardan geliyor..”

delora öylece favian'a bakıyorken diğer favian biana'yı bırakmış, onların yanına geliyordur, delora iki genç adamın arasındayken bianayla gelen favian konuşur

“kapılar açık, gidebilirsin, ama kuralları biliyorsun-“

“gelecekte 6 saatten fazla kalamam, biliyorum..”

diğer favian gülümserken bakışları deloraya döndüğünde genç adamın mavi gözleri o kadar büyük bir hüznle parlar ki delora kalbinin kırıldığını hissederken favian'a döner

“gidelim, her nereye gideceksek. görmek istiyorum..”

genç adam başını sallarken biana o tarafa döner

“favian..”

diğer favian delorayı ve kendini bırakarak genç bianaya görünür olurken biana kendine hangi tarihte bu adamı bulması gerektiğini, ve diğer önemli tarihleri not almasını söylüyordur, genç biana emin değil, ama yine de komidine eğilerek çekmecedan bir kağıt kalem alır ve kendinin söylediği her şeyi not ederken odanın kapısı açılmış, içeri ewan girdiği anda biana ve favian yok olmuş, genç biana elindeki notların üzerine damlayan bir damla göz yaşıyla ewan'a dönmüştür..

“ne yazıyorsun?”
“hiçbir şey..”

ewan titrek harflerle dolmuş kağıda bakıyorken biana kağıdı kopararak kıvrır ve pantolonunun cebine sokarken ewan daha fazla üstelememiş, onun yanına oturarak yüzünü elleri arasına alır
“annen iyi, kendini toparlaması çok uzun sürmez.. bir süre burada kalın, evi saklarım-“
“hayır.”
ewan kaşlarını çatarken biana onu hafifçe iterek yataktan kalkar
“artık kalamayız ewan, ortadan kaybolmamız gerekiyor-“
“ben de gerek olmadığını, ikinizi de saklayıp koruyacağımı söylüyorum-“
“ben de *hayır* diyorum ewan.”

ikisinin de karanlık bakışları birbirini izliyorken ewan gözlerini kısar
“aklında ne var biana?”
“aklımı okuma-“
“okumuyorum. sadece soruyorum-“
“bir şey yok, annemi korumaktan başka bir şey yok.. görmüyor musun, burada kalırsak bizi yine bulacaklar ewan! bu sefer ne olacak-“
“bulamayacaklar-“
“seni tehlikeye atamam, gitmemiz gerek, lütfen ısrar etme.”

biana odadan çıkarak annesinin yattığı odaya girerken ewan genç kadını kolundan tutarak yarı yolda kendine çevirir
“saçmalama-“
biana dişlerini sıkarak kolunu kendine çekerken ewan o anda ani bir acıyla iki büklüm olmuştur, dişlerinin arasından küfrederken biana odaya girmiş, ewan içinden bir parçayı koparıyorlarmış gibi bütün vücudunu titreten bir acıyla duvara yaslanırken biraz sonra biana bitkin de olsa annesinin koluna girmiş, koridora çıkar
“beni bulmaya çalışma..”
ewan daha tek bir laf edemeden az önce kopmaya çalışan parça içini kanatarak kopup giderken genç adam acıyla haykırıyor, biana ve annesi yıllarca kimsenin bulamayacağı bir yere kaybolarak koridorda onları izleyen favian ve deloranın gözleri önünde yok oluyorlardır..

SOUNDTRACK MISSY HIGGINS – TEN DAYS

(tell me did you really think I had gone, when you couldn't see me anymore... :X:X)

“ve bir daha hiç görünmedi, seni buldu ve.. ve ewan’la latty’i kurtardı-nasıl?”
favian ve delora salonda, aylardır tek başına bu evde oturan, savaşın yaklaştığı günlerin birinde yine tek başına boş boş tavana bakan ewan’ın karşısında oturuyorken favian cevaplar
“beni bulmadan önce çok fazla şey yaptı. aldığı notların içinde iki tarih vardı, biri ewan’ın ölümü, diğeri de latty’nin..”
delora kalbi durarak favian’a döner
“ölümü?”
genç adam başını sallarken devam eder
“biana’nın değiştirmemiş olduğu tarihe göre, latty sizin bildiğiniz tarihten iki hafta sonra eski dünyada kaçırılacak, ewan da eski dünyada kaçırıldığı yerin izlerine göre dorian’ın topraklarına girecek ve aklını kaçırmış ateş kıran yüzünden öldürülecekti, sonra da latty’nin cesedi bulunmuş olacaktı..”
delora tüyleri diken diken olarak dinliyorken favian sanki çok önemli bir matematik probleminin çözümünü anlatıyor, gözleri ewan’da, devam eder
“ama öyle olmadı, biana latty’i conrad’la beraber kaldıkları evden aldı ve sizin cartela’nın esir boyutu sandığınız boyuta attı, onu arayan ewan’a da ip uçları bırakarak oraya yönlendirdi-“
“neden ewan’a böyle yaptığını direkt söylemedi? aylarca bir yol arandı favian-“
“ewan o zamanlarda biana’nın varlığını hatırlamıyordu da ondan..”

delora *oh*layarak susarken favian onun sarı saçlarını okşuyor, gülümseyerek önüne döner ve anlatmaya devam eder..

“KİM!?”

“sakin..”

delora sakinlikten şimdi düşüp bayılacakken tanrıya şükür ewan hiçbir şey duymuyordur

“cuslov-ablam-*benim ablam* mı herkesin algılarını değiştirdi?!”

favian başını sallar

“görmek ister misin?”

delora ona öyle bir bakar ki favian eğilerek genç kadının dudaklarına dokunmaktan kendini alamaz ve o anda ikisi de ewan’ı kendiyile baş başa bırakarak ortadan kaybolurlar..

---

delora tekrar ayakları yere bastığında etrafına bakar, oreondaki yeşil ruh özü odalarından birindelerken içeri cuslov ve biraz daha genç bir favian girer, sarışın kadın bu acelenin ne olduğunu soruyorken favian biraz beklemesini söyler, ikisi de koltukların birine oturup bekliyorken cuslov bacak bacak üstüne atmış, uzun beyaz çizmeleri siyah eteğiyle tezat, kısa sarı saçları yüzünü çevreliyorken eliyle hafifçe çenesine dokunuyordur, karşısındaki favian biraz daha beklemesini söylerken genç kadın elini indirir ve kollaro koltuğun iki yanındaki kollarda duruyorken bir an sonra odanın ortasında siyahlı bir kadın belirdiğinde cuslov koltuğa tutunarak ayağa fırlıyor, aynı anda favian atılarak sakin olmasını söylüyor ve onları izleyen delora sessizce ablasını bu kadar büyük bir plana ikna edecek şeyin ne olduğunu duymayı bekliyordur..

“saçmalık..”

cuslov şakaklarını ovarak koltuğa çökerken delora favian’ın koluna asılmış, şok içinde ablasını izliyordur, o sırada biana odadaki genç favian’a döner

“7 aralık 7098, oraya git, kendini bul, bana inanmıyorsan ona inanacaksın..”

favian az önce duyduklarından nefesi kilitlenmiş, bir şey söylemez, ama bir an sonra ortadan kaybolurken delora da onunla beraber favian’a döner ve bir şey söylemesine gerek kalmadan onlar da aynı tarihe giderken cuslov biana’yla yalnız kalmıştır, iki genç kadın bakışırlar..

SOUNDTRACK THE FRAY – LOOK AFTER YOU

---

delora kalbi sıkışarak geldikleri yere bakarken maynardın bahçesinde, soğuk ama güneşli bir kış gününe geldiklerini görür, gözleri son hızda etrafını tarıyorken favian’ı beklemeden saraya doğru yürümeye başlar, merdivenleri hızla çıkıyorken kapıdan asıl favian çıkar ve delorayı gördüğünde bir adım gerilerken genç kadın yutkunarak arkadaki diğer favian’ı gösterir, genç adam kendini gördüğünde rahatlamayla karışık bir hayal kırıklığıyla omuzları düşerken delora onu izliyordur, uzanarak elini tutarken favian gözlerini kapatıyor, genç kadın gözleri dolmuş, yıllardır onun ölümünün acısıyla yaşayan, ama hala onu gördüğünde kalbi titreyen adama sarılır...

---

favian, delora ve asıl favian büyük salonda oturuyorken saray sessizdir, artık kimse sarayda kalmıyor, troova o zaman da yok olmuş, ama bu sefer sebebi savaşlar sırasında patlayan manyetik bombaların yörüngeye verdiği zararken onun dışında sarayda sadece hizmetçiler ve kraliçe yaşıyorken genç kadının topuklarının sesi antrede yankılanarak odaya gelmiş, içeri baktığında sadece favian’ı görmüşken biraz sonra delora ve diğer favian da görünür olduğunda biana hafifçe gülümser, delora gözleri dolmuş, genç kadının zerafetine ve gülümsemesindeki hüzüne bakarken ayağa kalkar, biana yavaş adımlarla içeri giriyorken delora onu izliyordur, aklında kelimeler uçuşuyor, ama bir türlü düzgün bir cümle olmuyorken biraz sonra biananın arkasından içeri koşturan küçük sarı bir fırtınayla genç kadın uçan kelimelerini de kaybediyor, iki sarışın kız birbirlerine bakıyorken küçüğün mavi gözleri kocaman olarak olduğu yerde kalmış, bir an sonra uçarak deloranın bacaklarına sarılıyorken tüm gücüyle bağırır

“ANNE!”

---

delora gözlerine dolan yaşların yanaklarından akmasını bile zorlukla hissediyor, bacaklarına dolanmış dünyalar güzeli küçük kıza bakıyorken asıl favian gelmiş, kızı bacaklardan çekerek kucağına alır, ufaklık genç adama döner

“baba annem gelmiş!”

“evet tatlım, annen bizi ziyarete gelmiş..”

küçük kız kocaman gülümseyerek annesine bakarken delora bütün benliği altüst olmuş, favian’a bakıyor, yine bakıyor, sonra kızına dönüyor, adını bile bilmediği, ama kendinden bir parça gibi parlayan ufaklığa bakıyorken ufaklık konuşur

“anne benim adım allison, ama babam ally diyor, beş yaşındayım-sen de mi zamanda dolaşıyorsun!?”

delora başını sadece iki yana sallarken allison’ın güzel kaşları çatılmış, babasına bakar ve o sırada arkadaki diğer babasını görürken favian onu yere bırakır, allison koşarak diğer babasına da sarılırken favian kollarındaki kızla gülümseyerek delora’ya bakıyor, genç kadın elini ağzına kapatarak ağlıyorken omzuna konan eli hissettiğinde başını sağa çevirir, biana gözleri dolmuş, ona bakıyorken delora ellerini yüzüne kapatarak ağlıyor, herkes sessizken allison aslında babası olmayan babasının kollarında, o 3 yaşındayken gezegeniyle birlikte cennete giden annesine bakıyordur..

“yapabildim mi?”

delora burnunu çekiyorken elinin tersiyle gözlerini siler, başını sallıyorken dizlerine oturmuş, yüzü ona dönük olan kızına bakar ve gülümseyerek mırıldanır

“yaptın.. sanırım.. latty hala yaşıyor, ewan da öyle..”

biana’nın gözleri parlarken delorayla gelmiş olan favian araya girer

“ama senin yardıma ihtiyacın var biana..”

herkes favian’a dönerken delora ally’nin küçük ellerini tutuyor, sorar

“ne için?”

“biana uzun zamandır bütün kıranları ve ewan’ı dengede tutmaya çalışıyor, lenalda çok yaşlandı, artık ona yeterince yardım edebildiğini sanmıyorum, başka yollar arıyor, çoğu zaman buluyor, ama hepsi çok karanlık, bazen ne yaptığını bile hatırlamıyor.. hatırlatmaya çalıştığımda bana saldırıyor, ben de çoğu zaman onun gerçekliğinde yaşıyormuş gibi davranmak zorunda kalıyorum, en sonuncusunda ewan’ı komaya soktu, beni de öldürdü-“

“hani biana öldürmemişti!?”

“o biana değildi-“

“baba sen öldün mü?!”

“hayır hayatım, yaşıyorum..”

allison iki babasına da bakıp yaşadıklarını görünce tekrar annesinin kucağında rahatlar, delora farkında olmadan kızının saçlarını okşuyorken ufaklığın başını tutarak favian’a bakar

“kim yapıyor öyleyse?”

“biana gücünü satıyor-“

“tanrım..”

herkes bianaya bakarken genç kadın kendisinin ne yaptığını biliyor, tahmin ediyor, o zamanlarda kimin onun etrafında olacağını favian’la beraber görmüş, yapmaması için bir kaç kere onu uyarmış olmasına rağmen yine de yaptığını öğreniyorken diğerlerine döner

“Jose.. Jose Lurmui, o adamı bulun.. biana gücünü ona satıyor, karşılığını gerçekten alıp almadığına emin değilim-“

“biana emin misin?”

genç kadın başını sallar ve kendi zamanındaki favian’a bakar

“bianayı uyardım, bir çok kez uyardım hem de, sen biliyorsun..”

genç adam başını sallarken delora onları izliyor, kucağındaki ally iç çekerken genç kadın başını eğerek küçük kıza bakar, allison ona gülümserken delora gözlerini kapatarak kızının sıcak başını öper, gözlerini tekrar açtığında favian’la göz göze gelirken genç adam acı çekiyordur, delora onun acısını apaçık içinde hissediyorken diğer favian’a döner

“eve dönelim, yardım edeceğim..”

genç adam gülümserken ally annesinin boynuna sarılıyordur

“anne, gitme..”

delora ii parçalanarak küçük kızı tutarken babası izin isteyerek odadan çıkmış, biana onun arkasından bakıp tekrar deloraya döner ve ally'nin saçlarını okşayarak onu annesinden ayırırken allison ayrılma zamanının gelmesiyle bütün neşesini kaybetmiş, mavi gözleri dolu doluyken biana küçük kızın kulağına eğılmıştır

“tekrar gelecek tatlım, değıl mi annesi?”

delora ne diyeceğini bilemiyor, bianaya bakarken genç kadın hafifçe başını sallar, yakında onlar da yok olacak, zaman oturacak, bir şekilde istenmeyen lekeleri üzerinden silecektir, delora da allye dönerek başını sallarken küçük kız hafifçe gülümser, gözlerine dolmuş yaşlar güzel yanaklarından akarken başını biananın göğsüne yaslar ve annesiyle yalancıkdan babasına el sallarken ikisi ortadan kaybolduğunda biana i çekerek gözlerini kapatır..
